(تذکره)

ژوند له
مينې ضروري
ده

مؤلف :- حساس محمدزے

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

تذکره

ژوند له

مینه ضروري

ده

مؤلف :- حساس محمدزی

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

فهرست

ا :- تاثرات ________ ا

ب :- دا تذکره ________ ت

1 :- حساس محمد زے ________ 1

2 :- ضیاء الرحمٰن شباب ________ 7

3 :- عنایت الرحمٰن عنایت ________ 13

4 :- عادل خان عادل ________ 19

5 :- زاهد خاموش ________ 25

6 :- کامران دانش ________ 31

7 :- حارث نادان ________ 37

8 :- عدنان خیالي ________ 43

9 :- زہن الله زہن ________ 49

10 :- محسن کمال کمال ________ 55

11 :- خان نبي پربت ________ 61

12 :- احد امین رهبر ________ 67

13 :- مدثر جهان ________ 73

14 :- خالق نور یوسفزے ________ 79

15 :- عمبر ننکیال ________ 85

16 :- مفتي معاذ همدرد ________ 91

17 :- عدنان صاحب ________ 97

18 :- ریاض قرار ________ 103

19 :- عبد الصبور حسېن ________ 109

20 :- نجیب الله نجیب ________ 114

21 :- رضوان فدا ________ 120

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

تاثرات

د ډېر وخت نه مې دې خبرې ته پام و چې په سوشل مېډیا د پښتو ادب جنازه روانه ده باید چې ډېر شاعران ادیبان پکښې د کار او زیار بلکه کره لیکل هم خپروي خو اکثریت داسې هم دي چې د شعر لوازماتو نه هم نهٔ وي خبر بس څهٔ کډې وډې اولیکي خپل وال نه ئې شئر کړي او خلک ورته بې دریغه واه واه کوي۔ د دې تذکرې د راتولولو وجوهات دا هم وو چې د ۱۹ مارچ نه تر ۱۴ اپرېل ۲۰۲۰ په دورانیه کښې کورونا لاک ډاون کښې کله مونږ د منګاه سره د مضافاتو له کبله متاثره شو او په کورونو کښې بند کښېناستو نو په دغه دوران کښې مې بلها قسمه ادبي تاریخي او مذهبي کتابونه رسالې وغېره اولوستل او په **pdf** کښې مې هم څهٔ نا څهٔ کتابونه د نظره تېر شول چې کله به د کتاب نه اوزګار شوم یا به مې زړهٔ موړ شو نو نټ به مې ان کړو فېسبک یوټیوب او وټس اپ باندې مې هم ښهٔ زړهٔ ستړے کړو ولې چې کور ناست وم بل کار مې و نه بس دغه مذکوره مشغلې وې ۔

په دغه دوران کښې ځینې کتابونه رسالې یا په یوټیوب او فېسبک د شاعرانو مرکې داسې هم وې چې ډېرې د کار او زیار او ستائینې وړ وې خو ځینې داسې هم وې چې ادب نه به ئې راله زړهٔ موړ کړو کوم ته چې نن سبا کسکرېزم وئیلې کېږي۔ په دغه خلکو کښې په خاصه توګه زما ګیله د مائیک او کېمرې والو نه هم ده ولې چې هر هغه کس ته شاعر وئیلې کېږي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

څوک چې يو څو لفظونه رايو ځاۓ کړي او د شعر څۀ لږ ډېر رنګ ورکړي حالانکې هغه شېر (شعر) نه ګيدړ هم نۀ وي خو مائکونو واله ورله لګې دومره جنډه کړي او دومره واه واه ورته اوکړي چې غريب نه ځان ورک شي حال دا دے چې هغه په هېڅ هم نۀ پوهېږي او بيا خاص کر يو څو جينکې شاعرانې دي چې ..... بس نور تاسو ښۀ پوهه خلک يئ نو زۀ به څۀ اووايم خو هر سړے د نرګسيت ښکار دے نو ....

بهر حال د دې تذکرې د راټولولو اصل حقيقت هم دا دې چې د دغه کسکريانو خلاف مې ذهن ته دا خيال راغے چې د خپل وس مطابق څۀ کول غواړم خو څۀ اوکړم ...؟ د څو ورځو د سوچ نه پس مې ښاغلي عنايت الرحمٰن عنايت سره په موبائل اړيکې اونيوې او راز مې ورته ښکاره کړو چې زۀ خو **pdf** کښې د يوې تذکرې راټولولو اراده لرم هغۀ هم راسره سل په سل اومنله او سينه ئې اوټپوله چې زۀ هم درسره دې خدمت ته تيار يم. ما ورته وې د خپلو پېژندګلو يارانو دوستانو او کره شاعرانو نه ليکل راواخله بس هغۀ هم او ما هم څو ورځې پرله پسې د ملګرو نه ليکل راټول کړل او بيا مې پخپله کمپوز کړل او کتابي شکل ته مې راوستل چې نن ستاسو په وړاندې دے.

خبرې ډېرې دي خو خبرې چا ختمې کړې مختصر دا چې د هغه ټولو خاص او عام ملګرو د زړۀ له تله سمه ډېره مينه او مننه خوشحاله او بريالي ئې غواړم چا چې زما يا د عنايت په يوه يوه وېنا خپل قيمتي ليکل ماته حواله کړل او زما ارادې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

ته ئې نهٔ صرف درناوې ورکړو بلکه عملي جامه اغوستو لپاره ئې هم راسره پوره پوره کومک اوکړو ... اللّٰه پاک نه دعا غوارم چې دا تذکره د پښتو ادب په خدمت کښې ګټور او سودمن اوګرځي ۔

☆☆☆

په ډېره مینه او درنښت

حساس محمد زے

۲۰۲۰ / ٤ / ۲۵

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

دا تذکره

څنګه چې تاسو ته پته ده چې شاعري د الله پاک ورکړه ده چې هر چاته ئې نۀ ورکوي او هغه کس چې د شعر الهام پرې کېږي د خدائے پاک یو ځانګړے انسان وي۔ شاعري د انسان د خیالاتو ائینه او د ذهني معیار د او توازن سرګندوُنه وي۔ د شعر په لوستو هر انسان په اسانه د شاعر د ذهنیت او شخصیت اندازه لږولې شي هم له دغې وجې نه شعر ته مونږ لفظي انځور وئیلې شوو۔ د الله پاک په فضل سره پښتنو کښې ډېر لوے لوے شاعران زېږېدلي دي چې د خپل شعري فن او هنر له کبله ځلنده ستوري دي او نومونه ئې له چا نه پټ نۀ دي خو کۀ مونږ په موجوده دور کښې د پښتو شاعرۍ معیار اولټوو نو په اوږو کښې د مالګې برابر هم نۀ دے پاتے۔ شعر ډېر خلک لیکي خو الهامي لیکل د نشت برابر دے البته داسې قام زېلي شاعران هم شته چې د خپل قام کلتور او پښتنې خاورې لپاره ئې خپل خوبونه حرام کړي دي خو نن دور د شوسل مېډیا دے کۀ اوګورو نو روزانه پرې د پښتو ادب جنازه وېستلې کېږي د نوې کهول شاعران د شعر په لوازماتو یوه رتۍ برابر هم نۀ رسي او د خپل فېسبک له پاڼې به روزانه یو یو کسکرزم غزل نشر کوي او ناپوهه ادبي نابالغه خلک ورته په " واه واه او ډېر ښۀ " نۀ ستړې کېږي۔ شاعران د قام سترګې ګڼلې شي خو نن سبا دا سترګې تقریباً تقریباً ړندې شوې دي۔

خبره نوره نۀ اوږدوم خو بس په دې کسکرېزم دور کښې د حساس محمدزي دغه هڅه چې تاسو ته د تذکرې په شکل

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

کښې د " ژوند له مینه ضروري ده " په نوم مخې ته ده ډېر د داد او ستائينې وړ ده په دې زيار حساس ته داد ورکوم او د هغه ملګرو هم نړی نړۍ مننه چې خپل قیمتي لیکل ئې مونږ ته حواله کړل امید لرم چې د ملګرو به دا کتاب ډېر خوښ شي ... ښاد اباد او بریالي اوسئ

♡♡♡

په ډېر احترام

عنایت الرحمٰن عنایت

۲۰۲۰ / ٤ / ۲۸

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم حساس محمد زے لري استوګنه په لیاقت اباد حصاره (درګۍ منګاه) ضلع اشنغر کښې کوي ادبي تړون د " فضل ادبي سنګر درګۍ اشنغر " سره ساتي۔

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

خومره په ګرانـــه د ژونـد هــره یــوه لار وهمه
خپله سینه زهٔ د احساس پـه هــر ګـزار وهمه

اخـر به مات مې شي مرکنډ او ساه به بېلمـه زهٔ
د بغاوت چغې بـه ځانلــه ځـو پـــه دار وهمه

ښـهٔ ضرورت لرم خو نه مرغۍ بې کوره نهٔ شي
نــهٔ ورتـه بل پـرېـږدم نهٔ زهٔ دغـه چینـار وهمه

غوښې مې خورمه او د زړهٔ وینې مې څکمه پسې
یـــوه یـــوه لمحـــه چې ستا په انتظار وهمه

بـې روزګارۍ د هر سړي نظر کښې اوغـورځولم
ځمـــه درک چـرتـــه د ښـهٔ شانې روزګار وهمه

د زړهٔ پـــرهـــر په لپـــه اوښکو ښـهٔ تازه ساتمـه
د چا لـــوئي د ارمـــانـــونـــو پـــه ازار وهمه

حساسه لېږ خورمه خو ښـهٔ خورمه د دے قائل یم
د فن مـــانـــۍ کښې دېـــوالـــونـــه د معیار وهمه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

وجود مې غوني شي او زړهٔ مې لا بوړنیږي پکښې
د تنهائۍ لــه کــوره څمــه ساه ډوبیــږي پکښې

د وینـو ډنـډ به مې د زړهٔ د پرهـر خنګــه اوچ شي
زما د سترګــو نـــه رودونـــه چې څخیــږي پکښې

خپلې سینې نـه د پـــرېوتې مانــۍ درز اورمـــه
د امیـدونـو دېـوالــونـــه دي غـورځيــږي پکښې

زهٔ او تهٔ ناست یو توره شپه ده داسې خوب وینمه
د کـــور انګڼ کښې رڼـا وینـم راکـوزیــږي پکښې

د محبت د ونــو بــڼ دومـره نـازک نـــهٔ دے خـــو
ستاسو وعــدې د ګلـو څانګې دي ماتیــږي پکښې

د ژونـد برجـونـه ستا د سترګـو پـه غـمـزه اډانـــه
تـورې تیـرې لـــه دغـــه بامـــه راخـورېږي پکښې

د دې کمـــرې نـــه د حساس وږم لا تـلـے نـهٔ دے
ستا د نامې زمـزمې اوس هم محسوسیـږي پکښې

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

چې د نامې ذکر محفل کښې دې چا اوتښنوۀ
زما د زړۀ ورغلے زخم ئې بیا اوتښنوۀ

د محبت امید مې ستا په لیدو ساه واخسته
د مایوسۍ تیرې ته پروت و رڼا اوتښنوۀ

پاړژنې شوندې تنهائي او اوښکې سترګې
ښکاري چې بیا دې زړۀ یادونو زما اوتښنوۀ

د محبت اظهار مې ځان سره کچه پیکه کړه
سترګې ئې ښکته کړې وښکے ئې حیا اوتښنوۀ

کوشش مې اوکړو خو اخر مې حوصله پرېوته
ستا د یادونو بڼ کښې زړۀ مې هوا اوتښنوۀ

اوس په ډیوه کښې مې اوبۀ بلیږي تېلو په ځائې
اودۀ نصیب مې د مورجانې دعا اوتښنوۀ

اوس خو به نور هم د حالاتو سره مخ شي حساس
لا خو د ځانه هم اوزګار نۀ و تا اوتښنوۀ

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

نـهٔ څکمه نورې مې د اوښکو پيالۍ هم کېښودې
د زړهٔ په سـر مې نـن د صبر پټۍ هم کېښودې

ستا هسې نشتـه اعتمـاد زمونږ په مينه ګنـي
ستا هـر قـدم تـه مو د زړونو ډالۍ هم کېښودې

د حوصلو څانګې مې څهٔ ستا بې رُخۍ ټيټې کړې
او څـهٔ پـه زمکـه د حالاتـو سيلۍ هم کېښودې

بيا هم په دې سيمـه سپـرلے د امن تا نـهٔ کـوې
په نذرانـه کښې کهٔ مو ډېـرې ځوانۍ هم کېښودې

ستا بېلتانهٔ کښې لا خور وور يمه راټـول نـهٔ يمـه
حالاتـو پنجې مې لا ښې پـه مـرۍ هم کېښودې

وخت احتساب غوښتـو نو ما انساني مـړو سـره
کاڼـي او بوټـي او مړې شوې مرغۍ هم کېښودې

تـشـه دعـا مې هغې نـهٔ کـړه د روزګار لپاره
زما جـولۍ کښې ئې حساسـه والۍ هم کېښودې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا د خپلوۍ په درد او غم کښې پــه سودا دومـــره شوم
د ځان احساس هم راتـــه نـــهٔ کېـږي تنها دومـره شوم

د تنهائۍ وېنـــو د وخــت دوړو کښې اوخـــورمـــــه
لاړم مبتلے شومـــــه روست شومـــــه قضا دومـره شوم

اوس بـه دې مخـه نيسم او بـــه هـــر جواب درکـــؤم
تــر تـــا در اورسېـــــدم زهٔ کـنـي رښـتيا دومـره شوم؟

ستا موجوده دارو مې نيم رنځ لـــه هم نـــهٔ دي پـوره
په وخت دې غور نـهٔ کړو اوس درنـــه سېوا دومره شوم

اول زما پـــه شا بـــه هـــر ســـري پـنـــاه اخستـــه
اوس وېم چې ساه واخلم کـهٔ پټ د چا په شا دومره شوم

د کېـــر چاپېره تيـرې هــر کـــزار مې اوخـــوړلـــــو
لــه هر اړخـــه مې ځان اوپېـــژنـــدو بيا دومره شوم

حساسه ړونـــد شومـــــه د يو مخ د ليـــدو پـه ارمان
بـې چېنـه هم شومـــه ظهيـــر وريسې لا دومره شوم

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پیژندګلو "

نوم ضیاء الرحمٰن شباب لري استوګنه په
وردګه سرډهېرو ضلع اشنغر کښې کوي ادبي
تړون د " اولسي ادبي سنګر سرډهېرو اشنغر "
سره ساتي۔

Scanned with CamScanner

غزل

باقي زما او ستا تر منځ حساب و ؟ نه نو بيا
اخستې دې زما لاس نه ګلاب و ؟ نه نو بيا

وېريا شراب څوک نهٔ پرېږدي مواد خو درته ياد دي
راغلے په دې تول وطن سېلاب و ؟ نه نو بيا

د وخت د اوور په سترګو کښې دې سترګې اچولې
په لاس کښې دې بيرغ د انقلاب و ؟ نه نو بيا

په تيته تيته ملا چې د بچي انجام ته ژاړې
ورکړې دې په لاسو کښې کتاب و ؟ نه نو بيا

ټوپک چې شوندې پرانيزي ساګانې غلې کېږي
ملا صېب دومره جرم د رباب و ؟ نه نو بيا

د مينې او ښائست موازنه کوې لګيا ئې
په دغه مئينانو کښې شباب و ؟ نه نو بيا

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا د وصال پــه وعــدو شک او اعتبار دواړه ښۀ دي
د ښائستـــونـــو چم کښې مینــه روزګار دواړه ښۀ دي

د تقدیـــر لیک دے چې د چا بــد وي وېزه دے وکړي
زمـــونـــږ لپاره خو وطـــن او دلـــدار دواړه ښۀ دي

ما او رقیب کښې ئې بس دومــــره امتیاز کــړے دے
د چا د ســــوال جـواب کښې ووئیل یار دواړه ښۀ دي

مــولانا دا ځــل چې عمرې لــه نــۀ ځي بد بــه کوے
خښکال خو ستاسو تمباکــو او کوکنار دواړه ښۀ دي

چې زۀ ئې یاد یمــــه زما لــــه پـاره دا ډېـــره ده
رېبـــاره مُچـــي را دعــــا او ازار دواړه ښـــۀ دي

مـــزدور وئیل چې سمـــه ډېــره مزدوري وي پکښې
زۀ پــه موسم څــــۀ کـــؤم کلے او ښار دواړه ښۀ دي

شبابــه دا دې لا د چــا پـــه فـــرمائش وېستے دے
پـــه دے تصویر کښې دې خندا او خومار دواړه ښۀ دي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

لکــــه فـــرهاد مې محبت بانـدې اعتبار کـــړے دے
لکــــه منصور مې د حق غبږ په سر د دار کـــړے دے

په زمکه کرښې دي سیګرټ دے او شلېدلے تصویـــــر
په دې ګټ پېر کښې چا ښهٔ سترے انتظار کـــړے دے

دغـــه جـــدا ده چې وربشـــه لـــرم ساه اخلمـــه
ګـني هغـــهٔ رابانــدې ښهٔ د مرګ ګـزار کـــړے دے

په سور خزان کښې مې د شین سپـرلي ټپـه کـړې ده
ما پــــه ګلچین بانـدې هم زېــړے د ګلیار کـــړے دے

شونـــدې ئې تکې سرې لېمـــهٔ ئې سوربخن شبابـــه
حسن منے د نار پـــه زمکـــه ئې انـــار کـــړے دے

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

تـــهٔ د دې اولس معیار ګـــورې سړیـــه
ښـهٔ ساده ئې ځان لـه کار ګـورې سړیـه

د دې خلکو پـه بنجر بنجـر مزغـو کښې
انقـــلاب د پـــاره لار ګـــورې سړیـــه

تـــهٔ راوګـوره او لاس مې په زړهٔ کېـږده
کـــهٔ د خپل نظر ګـذار ګـــورې سړیـــه

دلته هر څوک د غـــرض په ټټـو سـور دے
تـهٔ د ځان په شان اوزګار ګـورې سړیـــه

د بـــارودو خلک لاړل پـــه موټـــر کښې
تـهٔ پاټـک باندې نسوار ګـــورې سړیـــه

مونـږه ستا په خه ژونـــدي او په نه مړهٔ یو
بس دې نور څومره اعتبار ګـورې سړیـــه

د شبـــاب د محبت نـــه انـــکار وکـــړه
تـــهٔ هغـــهٔ د پاره دار ګـــورې سړیـــه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

چې ستا به په وښکو کښې مُسکا نهٔ پېدا کېده
زمونــــږه بــــه د ژونــــد تمنا نه پېدا کېده

یوسف و په بولۍ کښې ګني دا خبره نــهٔ وه
چې مصر کښې به نوره ښکلا نــهٔ پېدا کېده

چې چرتــه د حوس د تندَغـرو کار رَوان و
نو هلتـه بــه مجنون او لېلا نــهٔ پېدا کېده

مُلا کـهٔ په جانان او محبت کښې ګُناه وه نو
ادم سره بـه بیا دا هـــوا نــهٔ پېدا کېده

بچي مې راتــه وې د خان بچي ترېنه ویرېږي
کـهٔ دوي ته په بازار کښې بلا نــهٔ پېدا کېده

چې مونــږه پرې د مینې د امکان تعیُن وکړو
ستا سترګو کښې به دومره رڼا نــهٔ پېدا کېده

شبابـــه هلته تـولې وصیلې د زلزلـو وې
شبابـــه بس کهٔ نهٔ وه حیا نــهٔ پېدا کېده

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم عنايت الرحمٰن عنايت لري استوګنه په فضلِ اباد

منګاه ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون د " فضل

ادبي سنګر درګۍ اشنغر " سره ساتي۔

Scanned with CamScanner

غزل

ماتـــه پتـــه ده چې څـــهٔ رالـــه پکار دي
ستا د خلې جوتـــه اوبـــهٔ رالـــه پکار دي

ستا د وصـــل انتظـار دے نـــهٔ رغېـــږم
ستا د مـرو سترګـــو کاتـــهٔ رالـــه پکار دي

د رقیب پشانے سپک ســـرے خو نـــهٔ یم
د چا بـــد نـــهٔ وېم او نـــهٔ رالـــه پکار دي

نور مې هر څـــهٔ ښـهٔ پوره دي خو کـــهٔ لاړې
د دلـــدار ګـــرې رانجـــهٔ رالـــه پکار دي

چې کوم در ته منصور خېل وي راتـول شوې
دغـــه صف کښې اودرېـــدهٔ رالـــه پکار دي

بتخانـــه کښې مې پنځلس کالـــه تېر کـړل
اوس جومات ته تلـــهٔ راتلـــهٔ رالـــه پکار دي

د زړهٔ زخـم پـــرې ګـنـــدمـــه عنایتـــه
څـــو تېـــرهٔ تېـــرهٔ بانـــهٔ رالـــه پکار دي

Scanned with CamScanner

غزل

کهٔ هـــر څومره د ژوند د خوږو چال نهٔ و ســـریه
زما په خلهٔ به هېڅ قسمه څهٔ سوال نـــهٔ و ســـریه

د دې تـــولې دنیا نه ګېر چاپېره تاو راتاو شـــوم
د دې دنیا پرستـــو هېڅ کمـــال نهٔ و ســـریه

د هـــر ځائ ښکلي ښکلي راغوند شوي وو منم خـو
زمـــا د پښتنې خـــاورې مثال نـــهٔ و ســـریه

زمـــا هـــره وېنـــا صحیح زمـــا هـره خبره
د کار وه خـو بس ستا به ورته خیال نـــهٔ و ســـریه

زما او ستا د عشق قیصې په دې وجـــه خورې شوې
دېوال پورې غوږونـــــه وو دېوال نـــهٔ و ســـریه

زمـــا ئې په ژړا ژړا د ستـــــرګو کاتي اوچ کـړل
رومـــال دې د رومال په شان رومال نـــهٔ و ســـریه

پښتون ومـه تش نوم مې هم اغیارو لــــه کافي و
زما سره کـهٔ توره نـــهٔ وه ډهال نـــهٔ و ســـریه

ښکاره د چـــا پـه غم کښې عنایت و چې ژړل ئې
جـــړی نـــهٔ وه باران د پشـــکال نهٔ وو ســـریه

Scanned with CamScanner

غزل

راځــه کنــه چې اولــېږي الــزام پــه ما او تــا
بس دغــه يو نشــه ده چې حرام پــه ما او تــا

زما او ستا پــه مينــه کښې کــۀ لــړه درغلي وي
حــــرام دې شي جانانــه دا ماښام پــه ما او تــا

دا ښکته تلۀ ډېر ښۀ وي خو ډېر ښکته تلۀ ښۀ نۀ وي
څوک کښېنۀ ږدي جانانه چرتــه کام پــه ما او تــا

يقين مې دے چې تولــه مېخانــه به دواړه اوڅکو
ساقي کــۀ چا پــرزو کړلــه تمام پــه ما او تــا

دا وخت د بېلتانــۀ څومره پــه گرانــه مو تېريـږي
يادونــه محفلونــه هــر ماښام پــه ما او تــا

حالات راتــه پــه برنــدو سترگو بيا دي عنايتــه
ژوندون خو راتنکېږي کام پــه کام پــه ما او تــا

Scanned with CamScanner

غزل

زمـــا بـــه زړۀ هلــه ارام واخلي
چې يار زمــــا د خُلې سلام واخلي

هغــــه مجبـــوره دے زما نه اخـــر
د څـــۀ خبـــرې انتقـــام واخلي

وخت به يزيد شي مـــاته څۀ پته وه
زمـــا د لاســـو نه به جـــام واخلي

کۀ بې له خدايه چـــا وبا ختمه کـــړه
رادې شي مـــانه دې انعـــام واخلي

درته به راولـــم مېـــرمن د جـــبر
څوک خو دې ما پسې يو ګام واخلي

منـــم چې ورکـــړي عنايت له مينه
خـــو پـــه بدل کښې ترې ارام واخلي

Scanned with CamScanner

غزل

زهٔ درکـــوم خـــواږهٔ یاره
تـــهٔ راکـــړې تراخـــهٔ یاره

ماتـــه خو شـــراب ښکاري
ستا د خلـې اوبــــهٔ یاره

سترګې دې پرې تورې کـــره
دا واخلـــه رانجـــهٔ یاره

تهٔ زما پـــه څنګ کښې ئې
نـــهٔ غوارم نـــور څـــهٔ یار

تا له بـــه غـــوزان راوړم
خېژمـــــه پـــه غـــرهٔ یاره

نېغ مې په سینـــه کښې ځي
ستا کـــاږهٔ بـــانـــهٔ یاره

ما باندې څـــهٔ چل کـــوې
مـــرهٔ مـــرهٔ دې کاتـــهٔ یاره

اوکـــره عنایـــت ســـــره
څو ورځې ژونـــد ښـــهٔ یاره

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم عادل خان عادل لري استوګنه په اکبر اباد ملټري فارم سره نیزدے ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون " فضل ادبي سنګر درګئ اشنغر " سره ساتي۔

Scanned with CamScanner

غزل

سپینو اوښکو کښې ککړ، دا رانجه دي که کجل
اننګو باندې په شړ، دا رانجه دي که کجل

د ارمان په مرۍ ښخ ستا مزوب بانه
په سرو وینو کښې چقړ، دا رانجه دي که کجل

دواړه دي له رنګه تور، زۀ په دواړو دهوکه کېږم
مړې زۀ شوم درته پړ، دا رانجه دي که کجل

لکه لېږ غشي راښکلي ، لکه ډېر غشي راښکلي
څۀ واړۀ دي او څۀ لوړ، دا رانجه دي که کجل

په تیارۀ کښې لا ځلیږي د فراق د اسمان ستوري
پکښې ښکاري ښۀ لغړ، دا رانجه دي که کجل

د پېریانو جالکۍ دي چې راګوري نو ما زوري
رنګ مې زیړ شي کله خړ، دا رانجه دي که کجل

ستا عادِل چې ئې خوړلے، ستا عادِل چې پرې مئین دے
ستا عادِل چې پرې دے مړ، دا رانجه دي که کجل

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

چې شو پاتې کـــهٔ پـــه لار دے د گـــرۍ د ستنې تک تک
تـــوره شپـــه شـــوه انتظار دے د گـــرۍ د ستنې تک تک

زما اوښکې غزل گـــو شوې ستا د نـــهٔ راتلو لـــه ویرې
ســـاز راخستـــے د ستـــار دے د گـــــرۍ د ستنې تک تک

ستا تصویر مخې ته پروت دے ورتـــه سره شمع بلیـــږي
یو انگـــور دے بل انـــــار دے د گـــــرۍ د ستنې تک تک

مـــره داسې چې تـــهٔ بېرتـــــه بیا زما پـــه لارو راشې
مـــره داسې ژونـــــد پکار دے د گـــــرۍ د ستنې تک تک

ستا وعـــدې لره پېغور دے زمـــا سترگې شولې ښکتـــه
ستا د نـــــهٔ راتلـــو اظهار دے د گـــــرۍ د ستنې تک تک

ستا عادِل ســـتا انتظار کړي د تېر وخت په تمه ناست دے
لـــږ کـــم عقل ډېر هوښیار دے د گـــــرۍ د ستنې تک تک

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

تا کړے دے په ژوند کښې کوم یو کار داسې چورلټ
چې مات دې زما زړهٔ کړو تک د وار داسې چورلټ

په سرو سرو اننګو د اوښکو لار داسې چورلټه
ابشار دے رابهیږي په انکار داسې چورلټ

څهٔ عذر ورله اوکوري خبر څهٔ نه څهٔ بانه کړي
ظالمې څوک خو نهٔ کوي انکار داسې چورلټ

دا سترګې دې بیخي د چا خاطر نهٔ کړي جانانه
دا سترګې دې بیخي کوي ګزار داسې چورلټ

زما او ستا د مینې اخرې نښه نومونه
رېبلے چا په خته دے چنار داسې چورلټ

د ژوند د دائرې منځ کښې مو مرګ لیکلے شوے
تاویږو ترې نه مونږ لکه پرکار داسې چورلټ

نهٔ یو کړه او نهٔ بله وې عادِله درنه لاړم
نو ولې، او په څهٔ، مره اخ یار داسې چورلټ

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

څومره ښکلې ده خــوږه ده پاکــه خاکــه
زمونــږ ژبـــه پښتنـــه ده پاکــه خاکــه

دا د داغ لائقــه نــهٔ ده مسلمــان يــم
دا په تن چې مې جامــه ده پاکــه خاکــه

نــه پــه مينه پــه اسلام کښې وژل نشتــه
دا جينــۍ ګــورې پخــه ده پاکــه خاکــه

لېونتــوب تــه يکښې پير ســرے رسيــږي
مينه ځانلــه يو جذبــه ده پاکــه خاکــه

د مېــړي درک هم نــهٔ لــږي پـــه زمکــه
چې زهٔ راغلم ستا کوڅــه ده پاکــه خاکــه

ارمانـــونـــه مې وردانګي يکښې لامبــي
د رنـــو اوښکـــو چينــه ده پاکــه خاکــه

يو عادِل دے چې سم ځان وريسې وژنــي
يو جينۍ ده چې پرې مـره ده پاکــه خاکــه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

خوبونه مې سور اوور وو او تعبیر اوبهٔ اوبهٔ
په تته ائینه باندې تصویر اوبهٔ اوبهٔ

په پاڼو د ګلاب پرته ده پرخه څاڅکے څاڅکے
کهٔ ستا په اننګي باندې لکیر اوبهٔ اوبهٔ

د ژوند له دېرو دشتو نه راتېر شوم تاله راغلم
شوم سترے شولو مات مې د ملا تیر اوبهٔ اوبهٔ

په زړهٔ ئې د دیدن تمه راوړې ده ور اوځه
دا چغې کورې هسې وی، فقیر اوبهٔ اوبهٔ

په غاړه کښې د چا د لاس زنځیر را اویزان
په سترګو کښې د چا د تللو ویر اوبهٔ اوبهٔ

وئیل ئې ستا د دوه ورځو د مینې څهٔ قیمت دے
وئیل مې ستا د دوه ورځو جاګیر اوبهٔ اوبهٔ

ما غږ ورکړو نو مور ئې وئیل څهٔ غواړې عادِله
له ویرې مې د خلې اووت سرګیر اوبهٔ اوبهٔ

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

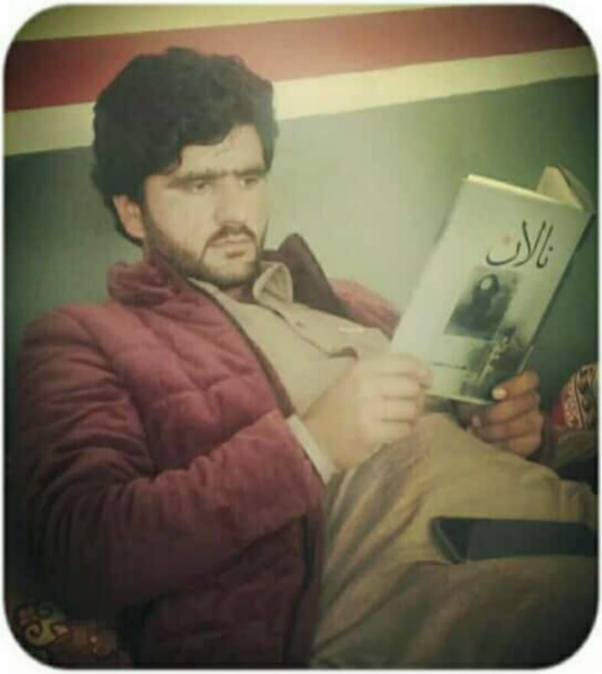

" پېژندګلو "

نوم زاهد خاموش لري استوګنه په پهندو
چوک پېښور کښې کوي ادبي تړون د " الفت
پښتو ادبي جرګې " سره ساتي۔

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د ګل پیشانۍ ښکلې دې بې شانــــه داسې دې
بس ځان تــه ګــوره هو به هو جانانــه داسې دې

راځــه د جانان غمــه حېرانېــږې ورتــه ولې
د زړهٔ کــنــدر خو وران مې د پخوانــه داسې دې

زهٔ ګرم یمه په دې کښې د هغهٔ څــهٔ ګناه نشتــه
دا ښکلې خــو وران شــوې هم زمانــه داسې دې

کــهٔ رانغلې یقین وکړه چې ساه به ترېنــه اوځي
پــه تا پسې هغــه خو پــرېشانــه داسې دې

خاموشــه چې تــر منځــه اتفاق زمونــږه نشتــه
پښتون ځکــه په هر ځائ کښې ارزانه داسې دې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د کابل نـــه تـــر اتکـــه جنگ شـــروع دے
ځــه چې ځو کنه هلکـه جنگ شـروع دے

پښتـانـــهٔ ئې درلـــه تـــول غلامان کـــړي
زر راپـــاسېږه ختکـــه جنگ شـــروع دے

پـــه اسمان کښې هم درزا ده د بمـــونـــو
او کهٔ نه صرف په زمکه جنگ شـروع دے

تول عالم پـــه تماشـه دے ورتـــه ګـــوري
د پښتون په یو کونجکـه جنګ شـروع دے

عملونـــه مو صحي نـــهٔ دي خـــامـــوشـــه
په وطن باندې مو ځکـــه جنـګ شـروع دے

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

پــه سترګـــو کښې نشې او خمارونـــــه وړي روړي
نـــــو خامخا زما نـــه بـــه خوبونـــــه وړي روړي

دا څوک دي د تـول عمـــر جـل وهلي راتـــه ښکاري
ساقي ورلـه بې درېغـــه چې جامونـــه وړي روړي

ښۀ پوې يمه په نن دور کښې هېڅ ترې نـۀ جوړيـږي
بچي مې هسې سکول تـــه کتابونـــه وړي روړي

نن بيا د پېښـــور د زړۀ پــه ســر دهمـــاکـــه شوې
نن بيا خـلک لـکيـا دي تـــرې لاشـونـــه وړي روړي

خاموشه ستا په ما باندې يـو ګل هم پـــرزو نـۀ شو
دا خلک خو يو بل تــه ســرۀ ګلـونـــه وړي روړي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

مړ را ژوندے شمه پرې راشي را کښې سا صاحبې
تهٔ راته وکړه لږ په سرو شونډو مسکا صاحبې

تهٔ ئې چې يو لحظه د بام په سر را اونهٔ ختې
زهٔ يم چې ما در پسې پرېښې ده دنيا صاحبې

د وصال شپه ده هله شابه را خوارې کړه زلفې
ستا د رېښمينو زلفو واخلمه بلا صاحبې

زهٔ ښهٔ خبر يم ما به رنځ د عاشقۍ اووژني
خو دا زما د مرګ دعوه به وي په تا صاحبې

ماته خاموشه خاموشي له شوره ښه ښکارېده
ما ځکه خوښه کړه مجنون غوندې صحرا صاحبې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

منمه چې پردے دے کۀ مې خپل نۀ کړو نو څه
کۀ دا ښکلے مې ځان پسې پاګل نۀ کړو نو څه

باچا د یوې ورځې بادشاهي راکړه بیا ګوره
کۀ پاک مې د شین سترګو نه کابل نۀ کړو نو څه

شاعر یمه د وخت په تقاضه باندې پوهیږم
کۀ وخت سره مې دا اولس بدل نۀ کړو نو څه

دا یاد ساته بې ننګه یاره تۀ کۀ ئې بیا یاد کړې
دا زړۀ کۀ را بهر مې د ګوګل نۀ کړو نو څه

لږ صبرا چې رنګونه د سپرلي دا ځلې راشي
کۀ دا ځل مې تصویر ستا مکمل نۀ کړو نو څه

خاموشه ستا خوږې خبرې ملغلرې
خاموشه کۀ مې جوړ ترینه غزل نۀ کړو نو څه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم کامران دانش لري استوګنه په لوند خوړ ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون د " لوند خوړ ادبي مرکز (لام) " سره ساتي۔

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

کــۀ د کانــدي او د جنــاح نظــريــي دواړه تیک دي
زمــا پـــه خیال بیــا د دنیــا نظریـــې واړه تیک دي

حقیقتـــونـــه د مـــذهـب د عقیـــدو پـــه وړانـــدې
پـــه مهـــذبـــو کتـــابـــونـــو کښې رانغـــاړه تیک دي

د چـــا د پـــاره دریـــابـــونـــو لـــه سینې اوشلـــوه
څـــۀ مخلـــوقـــات خو مکمل د اوور په غاړه تیک دي

ستا دلالۍ نه ځار شم څۀ به اوکړې ځان به خرڅ کړې
څـــو دلالانـــو پسې تـــۀ هم کـــده نغـــاړه تیک دي

څـــۀ چې زۀ غـــوارمـــه زما دپـــاره شور کفـــر دے
څـــۀ چې تـــۀ غواړې ستا دپاره دي تۀ غواړه تیک دي

تمامـــه ورځ نـــمر تـــه سجـــدو باندې تنـــدے سولـــوه
شپه کښې سپوږمۍ ته او بلها ستورو تـه ژاړه تیک دي

کامـــرانـــه تولـــه سرمایـــه مې په یو ښکلي باج کړه
ماتـــه ئې هسې د اظهـــار خـــبـرې ژبـــاړه تیک دي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د خپلې عقیدې نـــه چې منـــکـــر پاتې کېدم
بیا سم د کـونـدې شال وم در په در پاتې کېدم

نه نه یار داسې نـــهٔ وه چې کافـــر پاتې کېدم
خو دومره قدرې وه چې ستا په سـر پاتې کېدم

دې نورو محـــترمو به پـه خپلو اوګـو بار کړم
د هاغـــه محـــتـــرم نه به اکثـر پاتې کېدم

بې وســه وم نو ځکـه خو د ورکو خلقو یار وم
پښتـون وم ګناهګار ومــــه په غـر پاتې کېدم

چې ستا د عقیدو خلقو په زمکه کښې دفن کـړم
بیا خامخـــه بـــه تـاتــه ستا آزر پاتې کېـدم

کهٔ دې انسانیت کښې مې ځان نه وې ورضم کړې
کامرانـــه پـه خدائ چې مختصر پاتې کېـــدم

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

دا خپل وجود په بلها زړونو کښې سنبال ساتمه
لــه خپل اولاده ډېر د بل د بچي خیال ساتمه

په کائنتـه تار مې دېــوالونه د کور سم اوبنـل
د اوسني انسانـــه ځان څــهٔ پــه کمال ساتـمـه

ناصحــه ستا شان لباسي عقیده نـــهٔ لـرمــه
ځان همېشه لـه خواهشاتو نــه کنګال ساتـمـه

څـهٔ لیونے یمه د ښکلی زړهٔ لــه پیــره غواړم
څـهٔ لیونے یمــه زیارتې کال پــه کال ساتــمـه

د پښتنو او د حسینو کور په ګــرانــه کېـږي
تــهٔ به ښائست ساتې او زهٔ به مې جلال ساتمـه

شر خوښے نهٔ یم خو د خاورې د بقا په خاطــر
لا کور کښې توره ساتم زغره ساتم ډال ساتــمه

ځار زمانې په داسې مـــــوړ دي اودرؤلې یمه
حجامتونه د بنګـړو په وار کښې سیال ساتـمـه

کامرانــه هر څـو کـهٔ ښارونو باندې اوګرځمــه
خو دا مې واوره چې فطـرت به کلیوال ساتــمـه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا په لاسو کښې یاري وه عارضي وه
د وطن حکمراني وه عارضي وه

که دینداره نهٔ وم بیا هم د ربّ خوښ وم
ستا سره مسلماني وه عارضي وه

چې د شونډو په سرونو به پُخلا شو
دا ئې لویه کمزوری وه عارضي وه

د اختر په شپه مې زهر په سلګو څکل
څهٔ حسینه مې ځواني وه عارضي وه

چې خندا ئې بې قیمته وه مدام وه
خلهٔ ئې ډېره قیمتي وه عارضي وه

هر ژوندون به پکښې هېڅ بې حسه ښهٔ وو
داسې ښار کښې زندګي وه عارضي وه

آبادی خو د اسلام اسلام آباد وه
چې په مونږ مهرباني وه عارضي وه

نو کامرانه د څو ښکلو ځارېدم به
د بتانو بندګي وه عارضي وه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د ژمي شپه خوارهٔ یـــاران او د سکرتـو لوګے
څو فرښتې د اوګـو تـــوان او د سکرتـو لوګے

ژوند حقیقت ارمان ناکام او زهٔ بېخي بې اسرې
ښهٔ سرتور سر ښهٔ بیابـــان او د سکرتـو لوګے

یخ دسمبر یخه کوټـه تش بالختونـه پـراتــهٔ
یو مړ وجود په ما تـــاوان او د سکرتـو لوګے

زړونه خفه حوصـــلې تتې پښتانـهٔ په لړزان
لکه چې وي یو څو ځوانـان او د سکرتـو لوګے

زما په ژوند کښې دا یو څو څیزونه ښـهٔ قیمتي
کـتـاب او چـــې او شاعـران او د سکرتـو لوګے

کامــــرانـه دومره امیدونه رانه مهٔ ساته یار
ماسره څـــهٔ دي خو یو ځان او د سکرتـو لوګے

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم حارث نادان لري استوګنه په پړانګ سافرخېل کلي ضلع چارسده کښې کوي ادبي تړون " ګران بابا پښتو ادبي جرګه پړانګ ماجوکي، اول خان رسوا پښتو ادبي جرګه ترنګزی، رڼا پښتو ادبي ټولنه امارات " سره ساتي.

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ترمې اوښکې او ښېرې پکښې حساب کړه
هغه ويښې ويښې شپې پکښې حساب کړه

که خبره په حساب کتاب ختمېږي
زما واړه شوګيرې پکښې حساب کړه

په هر ګام د ازمېښتونو د بلا خله
د وخت ټولې خاطرې پکښې حساب کړه

که ئې رنګ ته ګورې بيا ئې ترې بهر کړه
که ئې خوي ته ګورې دے پکښې حساب کړه

دې نصاب له خو لږ رنګ د پښتو ورکړه
باچا خان غوندې سړے پکښې حساب کړه

خبردې دا وطن دې ستا په نوم يادېږي
خو زما يو څو قيصې پکښې حساب کړه

د پښتو ادب په دغه لوې درياب کښې
د نادان هم څو قطرې پکښې حساب کړه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ازار بــه واخلې د هغې نــه بېرتــه مـهٔ ستنېږه
د چا د اوښکو د جرګې نـــه بېرتــه مـهٔ ستنېــږه

زه هم ارمان لرم خواهش لرم ژونـــدی ساه يمـه
وختـه زما د دروازې نـه بېـــرتـه مـهٔ ستـنېـږه

چرتــه پــه دې سپېرهٔ مخونـو هم خندا راولـه
د دې زړهٔ سترو د کوڅې نه بېرتــه مـهٔ ستـنېــږه

غمه په تا ژوندے يم تـهٔ خو مې بېخي مـهٔ پرېږده
زما د زړهٔ د اديــرې نــه بېـــرتـه مـهٔ ستـنېـــږه

اختـــلاف ولـــره تنقيـــد وکړه ستا حـق دے منم
خو د اخلاقو دائـرې نـــه بېـــرتـه مـــهٔ ستـنېــــږه

د خپل مـــرام پــه لوري پښې د اميـــد تاندې ساته
د پردي ښار د سرې غرمې نه بېرتـه مـهٔ ستـنېـــږه

په هر قــدم د وخت جابر تـــه لکـه غـــر اودرېـــږه
د حق غوښتلو د جذبــې نـه بېرتــه مـهٔ ستـنېــږه

نور په هېڅ نـهٔ يمـه خو ستا بې ايماني مې وژني
تـهٔ مسلمان ئې کليمې نـــه بېرتـــه مـــهٔ ستـنېـــږه

نادانــه پــوخ يقيــن پــه عـــدمِ تـشـدد اوساتـــه
د دې سپېڅلې عقيــدې نـه بېرتــه مـــهٔ ستـنېـــږه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د لغړ احساس جامه یمه خالقه
د خیرن نظر پرده یمه خالقه

ګني ما باندې به هم دا ستا نظر وي؟
ګني زۀ هم ستا بنده یمه خالقه؟

په جوټه مې زوړ هندو مسلمانېږي
خو د زړۀ نه ډېر ګنده یمه خالقه

د خپل ذات دننه څو ځایه تقسیم یم
ماته شوې آئېنه یمه خالقه

د پښتو په روایاتو ښۀ پوره یم
کۀ جمات یم کۀ حجره یمه خالقه

لکه غنه د وخت سترګو کښې غړېږم
سپین رښتیا وایم پیکه یمه خالقه

د زړۀ سترې وطن خوار و زار وګړے
د تور مخو سرمایه یمه خالقه

د وخت جبر پانې پانې کړم نادانه
د باچا خان نظریه یمه خالقه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ما د وحشت د بلا دومره ننداري وکړې
چې په رڼا ورځ مې تيارۀ تيارۀ نعرې وکړې

په تربوزک کښې دا ټوپک په لاس هم تۀ وې کنه
وژل کېدم خو ما ښکاره جاره قيصې وکړې

هر سړے پړ تر خپله وسه دے تا هر څۀ وکړل
ما درته بس د هاغه ذات در کښې ښېرې وکړې

بې خوندي ټوله مې له سترګو په ګرېوان پرېوته
ما ته نن ښې ډېرې خبرې آئينې وکړې

بد ګماني ده ګني نور څۀ تلي څۀ راغلي
زما او ستا تر منځ درېمګړي ښۀ مزې وکړې

نادانه چا ګلان راوړل د خپل بابا قبر ته
چا د تنکو تنکو ګلونو جنازې وکړې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ورتــه مې ښـۀ وژړل مـــا ورتـــه ښېره هم وکړه
بیـــا مې د مــــړ وجود په خپلــه جنازه هم وکړه

ځار مصیبتــه هــر سړے دے را په ګوتـــه کړلـــو
ځار مصیبتــه ما د خپـــل درد تماشــه هم وکـړه

د خپـــل مـــذهب او خپل کلتور په دائـره دننـــه
ما کــــۀ اذان وکړلـــو ما ګـــورې ټپـــه هم وکـــړه

ما د وختونـــو د تیـــرو په زد ډیـــوه بلـــه کـړه
ما د وختـــونـو د فـــــرغـــون مقابلـــه هم وکـــړه

د خپل باغي فکـــــر لمنـــه کښې مې ونغښتلـــه
د وحشت ښار کښې مې سپرلیه ستا قیصه هم وکړه

حارثـــه چـا پکښې قیمت د خپـــل ایمـــان لګـوۀ
چا د وختـونـو دې خدایانو تـه سجـده هم وکـــړه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم عدنان خيالي لري استوګنه په زره خېله
شموزئ تحصيل بريکوټ ضلع سوات کښې کوي
ادبي تړون د " غورځنګ ادبي ټولنه شموزئ
سوات او مساګه ادبي جرګه پښتو خانګه ملاکنډ
پوهنتون " سره ساتي.

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

په خپل جاګيـر مو هم خاني او نۀ کړه
په ګل وطن کښې مو ځواني او نۀ کړه

ايمان راوړے پرې هـر چا لـه زړۀ نـه
فېصلـه چا پـرې اسماني او نـۀ کړه

ما سرحدونه محـدود نـۀ غوښتلـه
ما پکښې ځکـه ځان ځاني او نـۀ کړه

پـه ګفتار تـول د باچا خان پېـروکار
پـه کـردار چا باچا خاني او نـۀ کړه

هـر چا تـرې ځان له معنې اووېستلې
چا مې د خيال تـرجمانـي او نـۀ کړه

خيالي دا لر او بر بـه څنګ يؤ کېـږو
خبـره چا هـم ايمـانـي او نـۀ کړه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د بېلتانهٔ غشي په خپل ځيګر خوړل ګناه ده
کهٔ نه تر تا پورې اشنا در رسېدل ګناه ده

مونږ مینه وکړله د داسې پاکبازانو ښار کښې
چرته چې بحث کؤل کفر دے کتل ګناه ده

خدایه په خپل فضل کرم مې له اوورونو خلاص کړه
زما نېکۍ خو ډېرې وروسته دي اول ګناه ده

زهٔ دا منم چې وجودونه خرخول ښهٔ نهٔ دي
خو ضمیرونه خرخول بیا یو په سل ګناه ده

ورشه خيالي چرته تپوس خو د ملا نه وکړه
د مات بتانو ځلي زړونو کښې ساتل ګناه ده

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

منم چې هر طرف تــه ښـکلاګانې وې نو بس
زمونږ خو په نصیب کښې ژړاګانې وې نو بس

ساده وو د جهان پـــه سپین مخونو غولېـدلو
په زړونو مـــړه تـــورې بـــلاګانې وې نو بس

پېســـه ئې ورکولـه خو ځواني به ئې تروړلـــه
د ښـار هم خـــهٔ عجبــې سزاګانې وې نو بس

تـهٔ لرې وې بچیــه نو ما څهٔ کړے وې ځار شم
زما ســـره خـــو دغـــه دعـــاګانې وې نو بس

ملا پکښې څهٔ ذکر د دوزخ وطن او نـــهٔ کـړو
جنت و او د حـــورو اداګـــانـــې وې نو بس

د خلکـــو سره ډېر خهٔ وو یو بل له د ډالو خو
خیالي سـره یـارانـــو خـنـداګانې وې نو بس

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

زۀ داسې نـۀ وېـم چې ځان مـۀ راسـپـړه
خـو د غمــونــو پـېـريـان مـۀ راسـپـړه

زمـا د زړۀ جـونـگـره مـۀ ورانـوه
د خپلـو اوښکـو بـاران مـۀ راسـپـړه

زلـفې خـورې نـۀ کـړې هم داسې ښې دي
بې اجـازې يـم مـاران مـۀ راسـپـړه

د يار پـه چـم کښې بـه غوغـا جوړه کړي
لېـونـے شـوے ارمـان مـۀ راسـپـړه

مـا تـه د دې خلکـو ايمان معلـوم دے
زما دا خلـۀ پـه ايـمـان مـۀ راسـپـړه

راځه چې خپل گريوان کښې سر ښکته کـړو
جهان بـه پرېـږدو جـهـان مـۀ راسـپـړه

زمـونـږ پـه خاوره خونـرېزيانې کـوي
صېبـه ساتـلې لېـوان مـۀ راسـپـړه

تا لـه ئې ځـۀ خـوارۀ درکـړي خيـالـي
بس کـړه قيصې د جانان مـۀ راسـپـړه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ځواني خو لاړه چا ته اووایه چې نه دې راځي
بس کبـــرژن اشنا تـه اووایـه چې نـه دې راځي

زهٔ پرې د چا نـــه خپل غمونـه پټـــؤلې نـه شم
د نا خوالې خنـدا تـه اووایـه چې نـه دې راځي

د ننګولا خویندې خفه دي د خپل ورور په بېلتون
مـــلا بهـادر مـــلا تـه اووایـه چې نـه دې راځي

زهٔ بـه قــلار شمه په زړهٔ به لویه تیکـه کېـږدم
تـهٔ د بنګړو شرنګا تـه اووایـه چې نـه دې راځي

زما بچي ئې ما نـــه غواړي زما وس کښې نـه ده
د خپـل محـل رڼـا تـه اووایـه چې نـه دې راځي

د وخت فرعون کـهٔ د خپل جبر نه توبه اووېستـه
ربـه بیا خپل موسیٰ تـه اووایه چې نه دې راځي

هغه چې ساه شریکه نـهٔ کړلـه په ژوند څهٔ کؤوم
خیالي اوس خپلې ساه ته اووایه چې نهٔ دې راځي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم زېن الله زېن لري استوګنه بخشالي ضلع مردان (حال سعودي عرب رياض) کښې کوي ادبي تړون د " ساهو پښتو ادبي تولنه بخشالے . ادبي دوستانو مرکه مردان او پښتونخوا ادبي ستوري سعودي عرب رياض " سره ساتي.

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

کــهٔ زهٔ دې اولیــدم د زړهٔ پـــه سترګو
پورې به نکــړې بیا رانجــهٔ پـــه سترګو

چــې زمــا خــوږ ګوتــه چا اونـــهٔ لیده
دا خلــک دومــره شو ړانــدهٔ پــه سترګو

زمــا لـــه مخــه ستــرګې نـــهٔ اړوې
څــهٔ دې لیدلي دي کــهٔ نــهٔ پــه سترګو

څـــهٔ اشارې ورتــه پــه لاسو کــؤم
څــهٔ په سرو شونډو کؤم څـهٔ په سترګو

پــه یـــوه خــوشې لار روان ومـــه زهٔ
خو ښــه وه راغلهٔ پښتانــهٔ پــه سترګو

په هغـــه ځــاۓ بــه غلے پاتې شومــه
کـــهٔ بــه مې بد اولید کـهٔ ښهٔ په سترګو

هغې ویل تا پـــه ما کښې څـــهٔ لیـدلي
ما ویـل مئین دې یمـــه زهٔ پـــه سترګو

یه خدایه در کښې به دي څهٔ کم شي نو
دا خلک لــږ شان کره مارهٔ پـــه سترګو

یـــه زړنــه داسې وخت راغلے وو چې
قات و چا نــهٔ لیـدل اورهٔ پـــه سترګو

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د دې تاؤ شـــوې دائرې نـه چرتــه لاړه نشې
ځار شم زما د حافظـې نـه چرتـه لاړه نشې

تــهٔ دلته ودرېـږه ښه زهٔ دې يؤ تصوير اخلمـه
زمـــا د سترګو د کېمـرې نـــه چرتـه لاړه نشې

لـه دغـه وېَرې مې لاسونه پـه سينـه اېښې دي
زړهٔ نه مې اونهٔ ځې سينې نه چرتـه لاړه نشې

زما د هــر ارمــــان په ځلي فـاتحـه اولـولــه
زمـــا د يـــاد د اديــرې نــــه چـرتــه لاړه نشې

دلته کښې هر څـهٔ ازده کېـــږي په اسانه ژبـــه
د محـبـــت د مــدرسې نـــه چرتــه لاړه نشې

زېن بـه هر وخت لکه سايه وي تاسره محبوبې
خو ګورې تهٔ د دې سائې نـــه چرتــه لاړه نشې

سرور ليوالـه کړه خپل ځان تـه خمار وپسخوه
د زېـن د عشق د مېکـدې نـه چــرتـه لاړه نشې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

چې په سینه باندې مې مار و او کـۀ ځـۀ بلا وه
کـــۀ نـه دا ستا د زلفو تار و او کـــۀ ځـــۀ بلا وه

دنیا مې هېره وه خو بیا بیا بـه مې لار تـــه کتل
چې دا مې تاتـــــه انتظار و او کـــۀ ځـــۀ بلا وه

ښـــۀ روغ روان ومـه یکدم لار کښې راپرېوتمـــه
چې راپسې د چـــا ازار و او کـــــۀ ځـــۀ بلا وه

د خلقو مخکښې دې په سور ګلاب ویشتلے یمـــه
دا دې اقرار و کـــۀ انکار و او کـــۀ ځـــۀ بلا وه

هغې په سترګو کښې وېل راشه خو زۀ نۀ ورتلمه
زېنه چې ماسره ئې کار و او کـــۀ ځـــۀ بلا وه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د رب په شان یؤ څــو خبـــرې کوو
پــه دې اسمان یؤ څــو خبـــرې کوو

راځــه قربــان یؤ څــو خبـرې کوو
په باچــا خان یؤ څــو خبـرې کوو

تاسو لــږ دېخــوا شئ مننه بــه وي
زهٔ او جــانان یؤ څـــو خبـــرې کوو

دا ښکــلي ولې دومــره کبـــــر کــوي
په دې عنوان یؤ څـــو خبـــرې کوو

د خپل منزل لاره تـرې تل ورکــه وي
په دې کاروان یؤ څـــو خبـــرې کوو

راځــئ قیصې د ښائیستــونــو کـــوو
په سور پېزوان یؤ څـو خبـــرې کوو

زېنــه راځــه لاره بـــه هــم لنـډوو
یُــو بــه روان یؤ څـــو خبـــرې کوو

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ګناه مې وکــړه او پــه ځان مې ګواهي هم وکــړه
ســره د پــوهــې مې دا لويــه ناپوهي هم وکــړه

د کــور نـــه لــرې د وطـن او د جانان نــه لـــرې
ما په تکليف کښې په دې ښار کښې زندګي هم وکړه

زمــا او ستــا قيصـــه چې لاړه د دنيا غــوږو تـــه
کۀ روغ ســـرې وکړه نو ګــوره ليوني هم وکــړه

د ورځې کار ماسخوتن ستا او شپـه د خــوب د پاره
ما په اول ځلې په ژونــد کښې پابنــدي هم وکــړه

هم په دې زمکـــه د دې زمکې د خدايانو خپو کښې
يۀ څــو کسانـــو ګــوره داسې بنــدګي هم وکــړه

تاتـــه اظهار کــول د مينې ډېــره ګــرانــه وه خو
زۀ کــۀ ډېر لېټ شومه خو ما ګورې تادي هم وکــړه

د ادب نــوم ئې وو ورکړې شونــډې سترګې ستائيل
څــۀ شاعرانــو زېنــه داسي شاعـــري هم وکــړه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

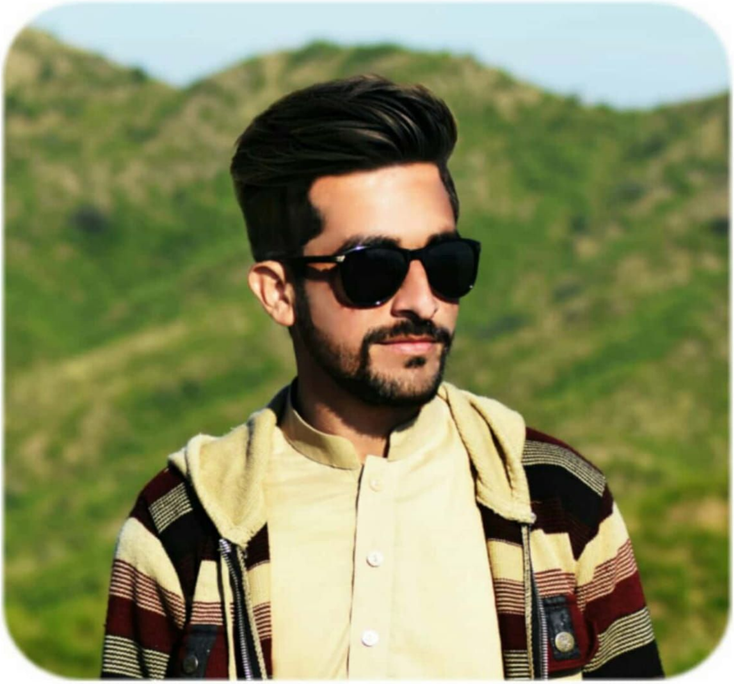

" پېژندګلو "

نوم محسن کمال کمال لري استوګنه په اختر
اباد منګاه ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون د "
فضل ادبي سنګر درګۍ اشنغر " سره ساتي۔

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا مخ چې د بـوډۍ د تـال رنګـونـه جوړَول
زما زړهٔ لــه دې نــور هم ارمانـــونـــه جوړَول

په خپله پکښې غرق شو خپل عمل د لارې مل وي
زمـــونـــږه تباهی لـــه ئې بمـــونـــه جوړَول

یو ډېـر کمـــزورے پلار د خپل بچـي سره لګیا و
د شونډو رپرپي کښې ئې لفظـــونـــه جوړَول

زما هم کـتابونـــه تـــول د دوو تکـو نـــه ډک وو
هغې به هم بس هر وخت دوه نـومونـــه جوړول

کافـــر هم ښـهٔ پوهېږي چې دا کار د یو باچا دے
دا زمکـــه جوړول او بیا پـرې غـــرونـــه جوړول

په کور کښې مې وئیل چې دا راوانخلئ ګناه ده
خطونو نـــه بـــه ستا مې تعویـــزونـــه جوړول

اے ځکـــه خوښېدل بـــه د دردمـــنـــدو غم زېلـــو
کمال خپلو دردونـــو نـــه شعـــرونـــه جوړول

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

چې تاته د عاشق د تیتېدو ضرورت نشته
بیا مونږ ته هم بې ځایه د سجدو ضرورت نشته

اخبار به ځان ته خور کړي په فټ پاټ باندې اوده شي
مزدور ته د خوبونو د ګولو ضرورت نشته

چې زړه دې رانه موړ دے محبت دې پاتې نهٔ دے
صفا وایه د لندو او اوږدو ضرورت نشته

چې جنګ شي په وطن نو پښتانهٔ به پکښې سر خوري
چې امن شي نو بیا د پښتنو ضرورت نشته

په هېڅ قسمه تاوان او په نقصان دې صرفه نهٔ کړي
چې خپل خپلوان دې وي نو د پردو ضرورت نشته

خبره چې د ژوند اخیري دوَو سلګو ته راغله
بس نهٔ دې راځي اوس ئې د راتلو ضرورت نشته

کمال دومره حساس دے اشاره هم ورله بس ده
کمال ته د اوږدو اوږدو قیصو ضرورت نشته

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

دا چې ئې ستم کمزورے شوے دے
حسن د صنم کمزورے شوے دے

اے د حوا لورې ستا دې اوښکو ته
زوے نن د ادم کمزورے شوے دے

بيا مې زړهٔ طواف ستا د کوڅې غواړي
بيا مې نن قسم کمزورے شوے دے

زور اوس په پيسه او په ټوپک کېږي دے
ځکه خو قلم کمزورے شوے دے

اوس رابانددې راشي خو ما نهٔ وژني
ياره اوس دې غم کمزورے شوے دے

داسې په خندا کېږي راته مهٔ ګوره
زړهٔ مې ګورې سم کمزورے شوے دے

ښهٔ نهٔ شوم د سترګو د ګوزاره ئې
يه مُلا ستا دم کمزورے شوے دے

ستا د کمال هاغسې خوند نشته دے
اوس خو محترم کمزورے شوے دے

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د ښائستــونـــو انتها ســړے پـــه ســوچ کښي لاړ شي
دومره ښائسته دے چي والله سړے پـه سـوچ کښي لاړ شي

زهٔ محبـت کښې د وجـــود تعلــق تـــه کفــر وايـــم
کـــهٔ خامخا ځي تــر اشنا ســړے پــه ســوچ کښي لاړ شي

داسي د بت شان بې احساسه ســـره ژونـــد کـــوومـــه
زهٔ ورتـــه ژاړمـــه او دا ســـړے په ســوچ کښې لاړ شي

تــل ئې ګلـــونـــه وي باران وي او ښائستـــه موســم وي
دا کېفيت ئې وي چې ستا ســـړے پـه ســوچ کښې لاړ شي

د باچاخان ســـره جنت کښې ځـــان يـــو ځا اووينـــي
کلـه چې هم د پښتونخـــوا سړے پـه ســوچ کښې لاړ شي

دا بعضــې خــلـک د ســـړي پـــه زړه کښې لاړې کـــوي
دې ځينې خلکـــو تـه بلها ســـړے پـه ســوچ کښې لاړ شي

د ســـوچ طاقـت بانـــدې نقشـــه د دې دنيا بـــدلېـــږي
خو شرط ئې دادے چې رښتيا سړے په سوچ کښې لاړ شي

چې د خپـــل ذات نـــه انـکاري شـــي د انا منكـــر شي
ډک د کمال نه شي چې بيا ســړے پــه ســوچ کښې لاړ شي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا وصال نوے ژوندون دے ستا بېلتون مرګ
راشه راشه چې لـــږ راشي په سکون مرګ

تـهٔ چې راشې نو د خوا نـه مې رخصت شي
تـهٔ چې ځې د نیمـــې لارې شي راستون مرګ

پـــه دولت بانـــدې چې مست دي ظالمان دي
دے عبـــرت د دوي دپـــاره د قـــارون مرګ

چې مې یـو نظـــر لیدلې نـهٔ ئې نـــهٔ مرم
ګـــرځي مـــاپسې کـوي زما لټـــون مرګ

چا وژلے وم چا مـــړ کـــړم څوک مې وژني
زمـــا نـن زمـــا سبـــا زمـــا پـــرون مرګ

دا چې جنګ پـــه اقتدار کـــړي غـــداران دي
دوي مـــو غـــواړي د روښـانـه سباؤون مرګ

یـــو غـــزل بـــه پـــه دې نـــوي دور لیکم
وي ردیف بـــه یې یارانـــو "د پښتون مرګ"

کمال ځکـــه اوس د مرګ نـــه نـهٔ ویـریـږي
څو څو ځلـــه ئې لیدلے پـــه ژونـــدون مرګ

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم خان نبي پربت لري استوګنه په سپېلنو
دهېرۍ هاتیان تخت بهائۍ ضلع مردان کښې
کوي ادبي تړون د " لوند خوړ ادبي مرکز "
سره ساتي۔

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

راله د هر دېوال بلې ورانوي
باران مې کور د غریبۍ ورانوي

لفظونه ځاځکي وي ګلان توکوي
اواز خو تندر وي نرۍ ورانوي

زمکه ئې ورانه کړه اوس بره لاړل
ښکاري چې اوس جوړې سپوږمۍ ورانوي

په شا روانه ده او خاورې بادئي
د خپو خاپونه لېونۍ ورانوي

د خان د شګو کور طوفان وران نکړو
زما د ګټو کور سیلۍ ورانوي

پربته داسې فتنه راوړه اغیار
راله په کور کښې ملالۍ ورانوي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

خاورو کښې پټه وه د قام سترګـه ړنـده پرتـه وه
ورســره لاسو کښې ضعیفـه شان جنـډه پرتـه وه

ښکتـه ئې نـۀ کتل او پورتــه ئې کتل اسمان تــه
زمکــه پــه وینو باندې سره وه او ګنـده پرتـه وه

فریاد د نـــورو خـدایانـــو ئې کـؤلـــو رب تـــه
هغه کافــره پـــرون بیا پــه سجــده پرتــه وه

ستاسو د ښار پــه سړکــونـــو کالجونــــه جوړ وو
زمونـــږ سړک بانـــدې لا هغسې لیـنـده پرتـــه وه

ځان مې کتـلو پکښې ځان به راتـه کوږ ښکاره شو
ډیـــره عجبـــه ائینـــه وه خو لـمـــده پرتـــه وه

پـــربتـــه وخت حالات او خلکـــو ډیر بدل کړم ګني
زما په شعر کښې به ځان ځان لـه قیصه پرتـــه وه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د یار غمـــونـــه خامـــاران ئې اوخـــري
زړۀ رانه اوخري خو ډېر وران ئې اوخـــري

مار چې ژونـــدے وي د مېږو قاتـــل وي
خو چې مار مړ شي نو مېږیان ئې اوخـري

پـــه دې وطن کښې مـــدام داسې شـوي
مـال د هنـــدو وي بامبـــړان ئې اوخـــري

زمکـه زرخېزه ده خـو خـۀ اوکـــړم نـــو
فصـل زرغـــون شي ګیـــدړان ئې اوخـري

خانه دا غوښه سپـو تـه مـۀ غـــورځـــوه
چالـــه ئې ورکـــړه چې انسان ئې اوخـــري

پـــربتـــه زۀ هم جوارګـــر غـونـــدې یـم
ګتـــه چې اوکـــړمـــه تاوان ئې اوخـري

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

یو سـړي تـولــه دنیا پــه ســر راخستې
لېــوني تــولــه دنیا پــه سر راخستې

د خدائ وجود ئې غېر موجود ثابت کــړو
سامــري تــولــه دنیا په ســر راخستې

سمندر خو چرتــه شړپ قــدرې اونــهٔ کړو
خو لختي تــولــه دنیا په ســر راخستې

خبــر د امن غواړي چغې کــړي کوڅو کښې
یو سوالــي تــولــه دنیا په ســر راخستې

د شپې چغې وهي څوک تــرې اودهٔ نــهٔ شو
یو ولــي تــولــه دنیا په ســر راخستې

اے پــربتــه زهٔ به خاورې ښار تــه لاړ شم
چې مــرګي تــولــه دنیا په ســر راخستې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

لکـــه د اوور لمبې راځي ستا خيال دے ورتـــه
دا لېونے خو اوس د شپې راځي ستا خيال دے ورتـــه

خلکـو بـې وختـــه د وختونو قـــدر پرېښـــودلـــو
ځکـــه بـې وختـــه زلزلې راځي ستا خيال دے ورتـــه

دا ځوان مومن دے يا ملنګ دے يا څـۀ بل څـۀ چل دے
دے مېخانې نـــه بې نشې راځي ستا خيال دے ورتـــه

هغـــه چې چا بـــه مې کعبې پورې خنـــدا کـؤلـــه
هغـــه طواف له د کعبې راځي ستا خيال دے ورتـــه

څوک چې د چا په سر د خاورو نـــه معراج ته لاړ شي
بيا د هغۀ په سر ئې خپې راځي ستا خيال دے ورتـــه

د دے پربت د مخې ذکـــــر چې د يار اوکـــړي څوک
د دۀ په مخ بل شان نقشې راځي ستا خيال دے ورتـــه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم احد امین رهبر لري استوګنه پبو ضلع
نوښار کښې کوي او ادبي تړون " د صابر
رڼا ملګري تحریک " سره ساتي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

دې وخت راله راکړې نفرتونو کښې یو بؤ دے
بس ژوند کوي زمونږه په ذهنونو کښې یو بؤ دے

مېله د مداریانو ده ساده خلق تېر باسی
چې هر سړي نیولے په لاسونو کښې یو بؤ دے

ځنګل دے د وحشت او وسوسې دي راپسې
بس نهٔ راځي مور جانې په خوبونو کښې یو بؤ دے

د مینې لیوني پکښې تر نیمو شپو ګرځېږي
دا چا وې چې د بر کلي په غرونو کښې یو بؤ دے

یو ځل یم ویرېدلے بیا به نهٔ ورځمه خواته
د دې ګودر په غاړه سرو ګلونو کښې یو بؤ دے

دې کریکو کښې دې شور کښې تهٔ بې غمه کړې خوبونه
اے خانه ستا د کور په دیوالونو کښې یو بؤ دے

اټک نه چې راواوړې تالاشي ئې کړه رهبره
راوړے دے سړي خو په جیبونو کښې یو بؤ دے

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د یو چا د غم شیشې خورمه ژوندے یم
زهٔ د خپل زړګي ټیکې خورمه ژوندے یم

دې دېوال زما د ولو غوښې یوړې
دغه ور ته چې دمې خورمه ژوندے یم

دا زاهده کرامت نهٔ دے نور څهٔ دي؟
دا د زهرو چې کاسې خورمه ژوندے یم

پرهرونه د زړګي مې پرې رغېږي
د ښپو خاورې د هغې خورمه ژوندے یم

انتها د لېونتوب به نوره څهٔ وی
دا چې تاپسې جامې خورمه ژوندے یم

قاضي وایه لیوني کله سم شوي
ذولنو زهٔ ذولنې خورمه ژوندے یم

شل به شم صبر به نه شمه رهبره
د چا لارو پسې خپې خورمه ژوندے یم

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

دې سترګو کښې دې یاره دے اثر د مقناطیس
بس ځان ته مې راکاږي لکه غر د مقناطیس

دا زره ئې رانه وړے دے هر ښکلے ستا د خېل دے
اے ستا خو دے والله چې تول ټبر د مقناطیس

راکاږي هر سړے د خپلې مینې په تاثیر
دا بعضې خو لري زړهٔ او ځیګر د مقناطیس

چې ختم نفرتونه شي او مینه پکښ عام شي
نور زړونو کښې پکار دے مونږ ته کر د مقناطیس

زمونږه د غریبو بې وسي ده دا مو حال دے
اے مونږه ځان ساتو خانه په سر د مقناطیس

په زړهٔ کښې ئې اوسیږی کهٔ دښمن دے کهٔ حاسد
نو سر تر پایه جوړ دے دا رهبر د مقناطیس

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا زړۀ خو سم د کاڼي په شان کلک دے ښۀ کلک دے
جانانه ما خـــوړلـې پرې تينــــدک دے ښۀ کلــک دے

دلتـــه د يـــو ځـــوان لاش نـــن د سيند اوبـــو راوړے
زما ئې په يـارانـو بانــدے شـــک دے ښۀ کلـــک دے

ملـــنګه تۀ ئې واخـــله تانـــه زار خو نور څۀ نشته
په شکور کښې مو بس دغه يو سوکړک دے ښۀ کلک دے

روان يــم پــردي جنــګ پــردي سنګر ته ليونے يــم
اوګه باندے مې پروت پــردے توپــک دے ښۀ کلــک دے

يـــو مار مـــې وو لـــوې کـــرے د ګـــوګل په استـــانـــه
راکــړے ئې په زړۀ بانــدې اوس تـــک دے ښۀ کلــک دے

لر او بـــر بـــه څنـــګه اوس يـــو ځـــاے شي تر محشـــره
وهلې ئې په ميـنـز کښې چا پاتـــک دے ښۀ کلــک دے

رهـــبـــره بې مطلـــبه به اوبـۀ هــم تــرې ونۀ څکې
په دے کلی کښې خــان دے کۀ ملک دے ښۀ کلــک دے

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

غمونــــه چې زهٔ تــول د زنــدګۍ پکښې پوکمه
شپېلۍ رالـــه پکار ده چې سلګۍ پکښې پوکمه

خبــر نــــهٔ ئې تــــهٔ هېڅ د غبـــارو د کاروبـــاره
ساګانې د وجـــود پـــه يو روپۍ پکښې پوکمه

نفرت له مې په دواړه لاسه خولـهٔ ده وازه کــړې
هـــــوا د محبت نـــرۍ نـــرۍ پکښې پوکمه

يو بت کړه د جانان په شان تــهٔ جـوړ اے مصوره
ساګانــې بـــه زهٔ خپـلې د مـــرۍ پکښې پوکمه

ډنــډ ډنـــډ اوبـهٔ ولاړې دي په زمکه او باران دے
زهٔ ناست يم د کاغـذ جوړه کېشتۍ پکښې پوکمه

رهبــــره د ګُنداغــو نه شپېلۍ بـــه جــوړومـــه
نـغمې بـــه د اولـــس د بېـــدارۍ پکښې پوکمه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم مدثر جهان لري استوګنه په شېردل کلي هاتيان ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون د " هاتيان ادبي تولنې " سره ساتي۔

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

چې سترګې دې ښکلومه نو بانهٔ خلې له راځي
په خوب کښې مې تراخهٔ رانجهٔ خلې له راځي

په بعضې محفلونو کښې په ناسته نهٔ مرېږم
په بعضې محفلونو کښې مې زړهٔ خلې راځي

زما دېرې روژې زما نه دې مکروهه کړي
دې ښکلو ته چې ګورمه اوبهٔ خلې له راځي

بلها بلها خامې درپکښې وینمه جانانه
خو نهٔ ئې درته وېلې شم او نهٔ خلې له راځي

چې لاړې مې په خلهٔ کښې ستا ده خلې نه پاتې کیږي
لفظونه به مې خامخا خوارهٔ خلې له راځي

ساده باده سړے یمه جهانه قیصې نه کوم
بس هغه درته وایمه چې څهٔ خلې له راځي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ښـهٔ ديــدن وکړه نظــــر مـهٔ خوځوه
ور کښې راګـــوره خو ور مـــهٔ خوځوه

لـړ خيال کوه چې دا باجـه څـهٔ وائي
هـرې خبــرې تــه ســـر مـــهٔ خوځوه

تــهٔ لا زمونــړه ده ســفـــرو نــهٔ ئې
پـــه قـــلار کــيـنـــه وزر مـــهٔ خوځوه

ګـــوزار کوه چې څـهٔ جواب ئې درکوم
ماتـه ده لـــرې کـــمـــر مـــهٔ خوځوه

دوه مئين ناست دي مختصر سورے دے
وخته قـلار شـه دا لـمــر مــهٔ خوځوه

جهانــه خلک پـه شعـر نـهٔ راپـاسي
هسې ديکـــو بانـــدې غـر مـــهٔ خوځوه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

خلې لـه مې نـهٔ راځي خنـدا خفـه ده
جـــوړې هـغـه زما نــه بيــا خفـه ده

ژونــده کـــهٔ داسې ئې الله دې خبر کړي
ژونــده بېخي مې درتـه ساه خفـه ده

يـو تــهٔ خفــه ئې او زهٔ داسې يمـــه
لکــه زمـــا نـــه چې دنيـــا خفـه ده

دلتـه انسان بلا نــه نـــهٔ دے خفـــه
د انســانـــانـــو نـــه بـــلا خفـه ده

دومـره دې وکړلـه چې ستـړے دې کـړه
جهانـــه ستا نـــه يــو ګـنـاه خفــه ده

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

کـهٔ لـــړې رانـــه وړې ئې هـــوا لکـــه پتنګ
خو تار دې زما لاسو کښې دے بيا لکـــه پتنګ

کهٔ غواړمه چوتوم دې او کهٔ نهٔ غواړم نو نه
وس تـهٔ پـــه مثال داسې ئې اشنا لکـــه پتنګ

عـــوام ئې لکه پرقې ماشومان وهي ولاړ دي
د بل پـــه چک ګـــډيـــږي يو باچا لکـــه پتنګ

داسې چې ازل نـــه د يو بـل په اوګو بار يو
سېلۍ بـــه مـــو پکار وي خامخا لکـــه پتنګ

ژونـــد لکـــه د سوې د يو غار د پاره نـــهٔ دے
د بـــره نـــه ليـــدهٔ غـــواړي دنيا لکـــه پتنګ

ځنګـېــږي تورې زلفې ئې پـــه مخ لکه زونډي
جهانـــه بعضې ښکلـــي کـــړي ادا لکـــه پتنګ

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

دا چې نن ښکل کړمه جانان پــه دواړه سترګــو
ځکــه منمــه ئې احســان پــه دواړه سترګــو

ما وېل چي ستا شمه اشنا ته بهٔ زما شې کــهٔ نــه ؟
راتــه ئې اووئيـل قــربــان پــه دواړه سترګــو

تــهٔ ځنګل لانـدې کړه لېلا بنګـړي دې نــهٔ ماتېـږي
بس زهٔ منــم کـنــه تـــاوان پــه داوړه سترګــو

چې محبت پکښې روا دے مـيـنـه هـــم روا ده
ماتــه قبــول دے دا ايـمـــان په دواړه سترګــو

ګل دې په لويه لار کښې راکړو خو چې څهٔ به کېږي
رقيب کـتـل راتــه حـېــران پــه دواړه سترګــو

جانان دې راوسـتــو رېبــاره ده انعام قابـل ئې
خو ځــه مننــه يو جـــهان پــه دواړه سترګــو

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم خالق نور یوسفزے لري استوګنه په جهانګیري ضلع نوښار کښې کوي ادبي تړون د " روح الله دراني پښتو ادبي او ثقافتي جرګه نوښار " سره ساتي۔

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

در په در د وروکوالي نه رالـــوې شـــوم
په څۀ شر د وروکوالي نه رالـوې شـــوم

بس خو يو په چل د مینې پوهه نۀ شــوم
لکـه خر د وروکوالي نه رالـــوې شـــوم

څــــــومره زر مې بادشاهي د لاس نه لاړه
څومره زر د وروکوالي نه رالـوې شـــوم

پښتانۀ بې حسه قام دے ګینې زۀ خـــو
پېغامبـر د وروکوالي نه رالـــوې شـــوم

بې درکه زندګي خــــاورې ایــرې ژوند
مـــرور د وروکوالي نه رالـــوې شـــوم

په یخ سبوري دمه نۀ شــــوم خالق نوره
په سور نمر د وروکوالي نه رالوې شـــوم

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ستا کِرامت دے بېنظیره نو زۀ څۀ اوکړمه
زۀ یم مجبور د زړۀ له ویره نو زۀ څۀ اوکړمه

عشق حقیقت او کۀ مجاز په دې کښې کوم اوژاړم
زۀ ډېر حساس یم زما پیره نو زۀ څۀ اوکړمه

چې د سلام جواب سلام کښې راکوُلې نۀ شې
کۀ ستا پینځۀ لېشته وي ګیره نو زۀ څۀ اوکړمه

کۀ تا ګټمه نو د ګل پۀ شانتې ورور بائېلمه
زما د پلار نیکۀ جاګیره نو زۀ څۀ اوکړمه

زړۀ مې ورانېږي په کتو درته مجبوره شمه
د بې وفا یاره تصویره نو زۀ څۀ اوکړمه

شکر ګزار یمه د هر حالت منونکے یمه
بیا هم زۀ خوار یمه امیره نو زۀ څۀ اوکړمه

ستا خالق نور دا عاجزي او دا بې حِسه خلک
نازونه وړم فخرِ اجمیره نو زۀ څۀ اوکړمه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ما دغه رخسار چــرته لیـــدلے دے
دا ســـړے مې یار چـــرته لیـــدلے دے

څنګه پـــرې یـــوه یـــوه لحظـــه اوځي
زړهٔ دې ناقـــرار چـــرته لیـــدلے دے

خبـــر دے بیا ئې اوکړه خو یو سوال کوُم
زور دې د انـــکار چـــرته لیـــدلے دے

تـــول خـــوَله خـــوَله وي او زخمي زخمي
تاســـو مزدور کار چـــرته لیـــدلے دے

هـــغه ګـــلدره خـــزان وهـــلې ده
تا پېښـــور ښـــار چـــرته لیـــدلے دے

ووایـــــه چې تا لکـــــه زمـــا په شـــان
ځـــان پسې بیمار چـــرته لیـــدلےدے

دا پـــه حقیـــقت کښې چـــې ئـــې وینمه
خوب کښې مې یو وار چـــرته لیدلے دے

ســـله ئې پـــوښتې رانه چې څنګـــه وي
مـــونږه نـــو بهار چـــرته لیـــدلے دے

راشـــه خـــالـــق نـــوره تماشـــه اوکړه
تا د زړونو ښـــکار چـــرته لیـــدلے دے

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

قیصه هاغه زره نهٔ ده قیصه بدَله شوې
پښتون یم زما ټوله فلسفه بدَله شوې

غریب یمه کهٔ هر څنګه یم ماته ګناه نشته
پېسې ته د ملا هم عقیده بدله شوې

زما د عشق ایمان زما په ذات کښې مکمل دے
د یار زرهٔ کرد وهلے دے کعبه بدله شوې

منمه چې مې ورور ئې خو حالات څهٔ داسې وائي
زما او ستا تر مېنځه دا رشته بدله شوې

جواب دې د سوال دغه دے خو پر درته په دې یم
اشنا دلته د هر تکي معنه بدله شوې

کلک نهٔ نیسي په زرهٔ پورې اوس یو بل چې دا ولې
د خلکو خېر پخېر او مخه ښه بدله شوې

یقین اوکره چې فکر او خیالات د خالق نور دي
خو نوم په کښې د بل چا دے مقطه بدله شوې

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

په څـــهٔ وړه خبـــره به اشـــنا خـــفه کېـــدو
په تـــوقـعو کښې به ما نه په رېښتیا خـــفه کېـــدو

وئېل به ئې چې دا وخـــت چا ســره ده ناستې نـهٔ دے
په دې به مــې اکثـــر رانه بـــابـــا خـــفه کېـــدو

هـــغهٔ ســـره به هیـــچا هـــم ښهٔ نهٔ کـــوُل ملګرو
مایـــوسه و خـــو بیا هـــم په هـــر چا خـــفه کېـــدو

ده هـــغه لېـــوني به نـــور په هیـــخ څهٔ پروا نهٔ وه
هـــغه بـــه پـــه دروغـــو او په غلا خـــفه کېـــدو

چې امـــن امـــن امـــن او بس امـــن ئې غوښتلو
څـــوک و چې ده دې خاورې پـــه ښکلا خفه کېـــدو

هیڅ څوک ده خالق نور ده زړهٔ چاؤدون نه خبر نـــهٔ وو
تیارو ســـره په شـــر و پـــه رڼا خـــفه کېـــدو

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم عمېر ننګيال لري استوګنه په يارحسېن ضلع صوابۍ کښې کوي ادبي تړون د " پښتو ادبي پرمختګ او پښتو ادبي سباون " سره ساتي.

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

بعضې مجبوره شول په ځينو خـو واکـــدار څکلي دي
د رانجـو ډکې اوبــهٔ دلتـه هـــر فـــــنکار څکلي دي

دا چې زما رنـګ تـاتــه زيـړ ښکاري نــو وجــه دا ده
ما د خپـــل زړهٔ وينــې د تـــا پـــه انتظار څکلي دي

ستا د جفا په لـــړ کښې ما اشنا نور څـــهٔ کـولې شو
خـــو دومره وه چې خپلې اوښکې مې بار بار څکلي دي

بې ننګـــه نـــهٔ يو چې مونږ ورستو شو دريغ بدل کړو
مونـــږ پښتنو د خپلو مېنـدو پـــې طهـــار څکلي دي

د دې نـــه لويــه بــدبختـي به زما نـــوره څـــهٔ وي
چې مې د خپل کوهي اوبــهٔ ستا پـــه اختيار څکلي دي

بېګا ئې ستا د هېـــرؤلـــو ازمېښـتـــونـــه اوکـــړل
ننګيال پـــه جام پسې جامونه وار پـــه وار څکلي دي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

منم چې ستا نظـر کې هسې يؤ تکه غـــونډې يم
کـۀ لږ مې ولولې زۀ هم د وخت کيسه غــونـډې يم

ستا محفلونـه رنـــاګانې بـــې مزې غـــونـډې دي
زۀ کــــۀ تنها يـــمه خو بيا هم با مـــزه غونډې يم

اول انسان بـــيا مسلمان او بـــيا پښتـون يم اشنا
د ننګ اؤ پــــت اؤ شجاعت يـؤه توتـه غونډې يـم

له ځـــانه نۀ اوځـــم له ځانه سترګې نـۀ اوباسـم
په ځان کښې بـوخت يمه په لويه واوېله غونډې يـم

اخــــر ننګيال يـمـــه د خپل دريځ بدلـــون نۀ کوُم
چې مخکې څنګـه وم نو ورستو به هغه غونډې يم

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

په سپینه خـلهٔ د ناز صـفا خبرې
ځومره خـــوږې کوي اشنا خبرې

ستاســـو خـــبرې د تیارو خبرې
زمـــونږ خـــبرې د رڼـــا خـــبرې

دواړه زموږ د مـــرګ سبب جوړوي
څهٔ د باچـــا څـــهٔ د مـــلا خبرې

زما خـــبرې خـــو تـحقیق دې زما
خـــو ستا خبرې د بل چـــا خبرې

زهٔ لکه زمـــکه تهٔ اسمان ئـې اشنا
چـــرته زمـــا او چرته ستا خبرې

د چـــا خـــبره غوږ پرې نهٔ ګرؤم
راپسې کـــیږي د دنـــیا خـــبرې

ته خـــو نفرت زهٔ مـــحبت خپرؤم
زمـــا او ستا جـــلا جـــلا خبرې

دلته وجدان د خلکو مړ غوندې شو
خـــلک دروغ کـــنې رښتیا خـبرې

کله چـــې یار ته مخامخ ودرېږم
ننګیاله هېرې شـــي زمـــا خـــبرې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

امد نــــشه کښې خپــل غـــــزل لــه قافیې لتـؤم
د ژونـــــد هر باب تـــه د لـــفظونـــو قافلـې لتـؤم

تول بې ضمیره شو دا خلق اوس زمونـــږ په ښار کښې
زهٔ لا پـــه دې ښـــار کښې د امــــن پریښتې لتـؤم

نـــرے بـــاران غم د جانان شو راترغاړې وځـــه
د هـــجـــر شپې لـــه به د کوم داستان قیصې لتـؤم

د انــقـــلاب دپـــاره زهٔ لښکـــرې نــــهٔ لـــتـــؤم
د انقـــلاب دپـــاره زهٔ تـــــودې جـــذبې لتـؤم

د خـــــپلې مور په دعا رنګ یمه شاهباز ګـــرځېږم
ولې به زهٔ پـــه هـــر دربار کښې د پیـــر خپې لتـؤم

مونـــږه د غیـــرو د نصاب نـــه دغه ګـتـه اوکـړه
چې دکـــشنـــرۍ کښې د پښتو تکـــو معنې لتـؤم

نــــهٔ پاروکر نــهٔ تماشګیر یم زهٔ د خـــلقو پـــه شان
د اهـــنـــګ دکـــې د اولـــس د ذوق نغـــمې لتـؤم

کـــهٔ باچاخان هېر کړو ننګیالـــه نـــو ناکامـــه به شو
د بـــاچاخان ســــوچ پسې بـنـدې کتابچې لتـؤم

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

فکر نۀ کړم چې بل څۀ به مـــې دوا شي
دوا دا ده کـــۀ اشنا زمـــا رضـــا شـــي

زما ژونـــد په څـــو یارانو باندی ښۀ دے
دنیا څـــــۀ کۆم دنـــیا دې د بل چا شي

هر مئین د خپل مئین تر څنګه خوند کړي
خداۓ دې نۀ کړي چې د یۀ بل نه جلا شي

د نفرت چې دلتـــه کـــوم خـــلک قائیل دي
لۀ اسمانه دې پـــرې تـــندر راخـــطا شي

دغـــه کس دې بس زما د ژوندون ساه شي
"چـــې زما تنهائي ووینـــي ګـــویا شـــي"

دا زما د جانانـــه خـــوي بـــرکـــت دے
چې ناشانه سـرے مې ووینـــي اشنا شـــي

د الله نه مې ننګیالـــه دغـــه ســوال دے
هر پښتون دې پـــه دنیا کښې سر بالا شـــي

یادګیرنه :- د اروابناد صاحب شاه صابر صېب په طرخه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم مفتي معاذ همدرد لړي استوګنه په تخت
بهای، ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون د "
شېرګړه پښتو ادبي جرګې " سره ساتي.

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

دلتـــه دَ شــر شـــدت نـــه لوئې کاروبار هم نشته
او بـې لــه ویني دلتــه بل یو خــریـــدار هم نشته

لاره دَ امن بلـــه هېڅ یؤ لـــه مـــذهبــه نشتــه
خو لـه مذهبـه دلـتــه بل څۀ ښــه ختیار هم نشته

بربنـــده زمکـــه غورځېـــدلې وریژې دوه ماشومـان
په سره غرمه ئې خوري په پښو کښې ئې پېزار هم نشته

وزیـــره خور کـــده کـوي، ده پـــه چېک پوست ولاړه
لوپټـــه شتـــه خو د عـــزت پړې یو تـــار هم نشتـه

لـــه مسلمانه دلته هېڅ یو لـوئې کافـر نشتـه دے
او لـــه ملیانـــو دلتـــه بـل لـوئې کفـار هم نشتـه

ځان رَسوَل غـــوارې دَ کفـر او اسلام منـــدې تـــه
دَ پښتونخـوا نـــه پکښې بل ښکلے بازار هم نشتـه

ورځ دَ اختر کرفیو خـوره ده دیـدن څنګـــه وکـــړو
جانانـــه خال مې پـــه تنـدي مـزېـدار هم نشتـه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

امـــن ویونکیو دَ نائـــي لـــه چارِې امـــن زده کړئ
بـلـــه لـــه دې پُـــر امـــن لاره دَ سینګار هم نشتـه

زمونـــږ پـــه کلـــي دې دا اور دَ دے ســـرِي دَ لاســـه
زمونـــږ پـــه کلي کښې لـــه دهٔ نه تقـویٰ دار هم نشتـه

معاذ همـــدرد مفتي ازغـــے دے دَ هر چا سترګـــو کښې
لـــه دهٔ کافر لـــه دهٔ بـــدکار او بـــدکـــردار هم نشتـه

☆☆☆

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

الفت راســـره مـــل دے د یـــو پـاک پېراهـن
نفـــرت بـه مې مـــدام وي لـــه ناپاک پېراهـن

یا ربـّـه د دې" کـن فیکـــون " راز هم محبت دے
حاصـل دے محمـدﷺ تـــه د لـولاک پېراهـن

زما د ناستې څوک دي بې له زاکه بې له خاکـه
زما سره نـور څـــهٔ دي خـــو یـــو چاک پېراهـن

دا خاک ئې زرغونـه ده هم دا خاک ئې خاتمه ده
پـــه اصـل کښې هـر شے دے د یو خاک پېراهـن

ښهٔ توري دي او توري دي او تـوري دي او تـوري
نـــو دا لـکـــه مـــدام بـــه وي د زاک پېـراهـن

ما تو نهٔ کړهٔ راتو کړهٔ چې مې قدر پکښې نـهٔ و
معـــاذه کـــهٔ هر څـو ئې و پـوشاک پېراهـن

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

لـــږ دَ غمــــونــــو پېمائش پـــکار دے
پـــه ځان یؤ داسې ازمائش پـــکار دے

شمعې کـــــړم بـلـې موسیقي اورمــــه
غم تـــه ماښام کښې ارائش پـــکار دے

رقیب پـــه مینه کښې یؤ لوئې کردار دے
دَ دهٔ هم لـــږ شان ګنجائش پـــکار دے

لیکلے شـــعـــر شـــي دَ زړهٔ پـــه ویـنـــو
بـیا څـــهٔ نا څـــهٔ خو نمائش پـــکار دے

سـړي سـړي ته ګــوره بیا مئین شـــه
زړهٔ ته خو هم څـــهٔ اسائش پـــکار دے

تـذلیل کښې ژونـــد کوي دعا هـــم کـوي
دَ ســـنـــدرغـــاړو ستائش پـکار دے

مـــعــاذه دم ځان ګـنــاهــګاره ګـنــي
خـــدائ تـــه دَ دهٔ خو فرمائش پکار دے

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

ازاد نظم

تهٔ چې رامخ کړې ماته
زما سوالونه حل شي
ته د هر سوال ابتدا
مسلې ډېرې راوړم
خو ستا خندا ئې حل کړي
د مسلو مؤجده
ماته امان ملاؤ شي
ستا د کرم سپوري ته
د جهنم خالقه
يو چا عزت نيلام کړو
د توک ډوډئ په خاطر
څومره سخي ئې ربه
کهٔ فرښته اوکړي سوال
چې ولې داسې مره شوم
هر شے به چپ پاتې شي
دے مسلمان کافر کړي
دے کړي کافر مسلمان
معاذ کافر مفتي دے -----

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم عدنان صاحب لري استوګنه په بهادر کلے ضلع پېښور کښې کوي ادبي ترون د " ادبي ملګري لندی ارباب پېښور " سره ساتي۔

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ستا ښکلے مـخ لــه د افتاب سره تشبیح ورکــوم
سرو انگـــو لــه دې گلاب ســره تشبیح ورکــوم

زهٔ خـــوار غـــریب ســړے او تــهٔ د محلونو ښکلا
ځنګ بــه مرغۍ لــه د عقاب ســره تشبیح ورکــوم

ستا د پانزېبو شرنگ او شور د بنگــړو څــهٔ ووایم
هسې بس دې لـــه د ربـــاب ســره تشبیح ورکــوم

گلاب ښېسته دے کهٔ سپوږمۍ او کهٔ جانان ښېسته دے
منصفــه دے لــه به کوم باب ســره تشبیح ورکــوم

ستا د نامې ذکـــر چې کلـــه هم په خولـهٔ مې راشي
زه لـــه تعظیمـــه د جناب ســـره تشبیح ورکــوم

دا تـــهٔ چې داسې بـې مینتـــه زما خوا لـــه راغلې
دے حقیقت لـــه ولې خواب ســـره تشبیح ورکــوم

پــه تــا پسې مې دومـــره اوښکې بهېدلي دي چې
دروغ به نـهٔ وي کـــهٔ دریاب ســـره تشبیح ورکــوم

د پښتنو پـــه ســر شملـــه د ابـــدالي پرتـــه ده
کـــهٔ ډېر غریب دے خو نـواب ســره تشبیح ورکــوم

صاحبـه تـول غـــزل دے دومره د کمال نـــه ډک دے
ستا دے غـــزل لـــه د کتاب ســره تشبیح ورکــوم

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

اے دا بـېـې سره زرۀ دې لـړ شانې پـــه لار کـــره کنه
دومـره خو اوکــــره انسانانو کښې مې شمار کـره کنه

ستا د راتلو پـــــه تمــه تمـــــه اخـــــري سلګۍ شوي
د پاتې نـــۀ يمـــــه مـړ کېـږمـــــه تلوار کـــره کنه

بلها مـوده اوشوه نشه مې چرتـــــه نـــــۀ ده کـــــړې
راسره اوکــــره څــــو خبـــرې ما خمار کـــــره کنه

نن مې يو څو تپې پـــــه باب د خپـــل جانـان راوړي
مطربـــه څار دې شمـــه زر شه سور دې تار کـــره کنه

ما درته نۀ وئيل زړګيـه مېکـــدې تـــه مـــۀ ځـــه
چې دومره نر ئې اوس دې خپل ځان رايسار کـــره کنه

د خوشې ناستې نه د خان هغــــه بيکار هم ښـۀ دے
بچيـه پاځـــــه څـــۀ پېدا ځانلـــه روزګار کـــره کنه

ستا په يو مخ راتلـــۀ او بيا راتـــه پـــه شا شا کتل
کم عقلـــه ياره ځان دې مړ کړو خو اظهار کـــــره کنه

لتانه ځــار شمـــه صاحبــه نــور توان نـــۀ لرمـــه
راشـــه راجيګـــه مې کـــره ما د غاړې هار کـــره کنه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د چا د ځلي نه مې اثر راخستے
لکه جنت نه مې کوثر راخستے

په زنه دوه خالونه دوه پښتانهٔ
یو مې د لر بل مې د بر راخستے

کلونه اوشو پورته نهٔ راګوري
تهٔ به وې بت مې د مندر راخستے

د دې دنیا په مقصد پوهه نهٔ شوم
ژوند ئې بې وسو نه اکثر راخستے

د ځینو خلکو کړهٔ او وړهٔ کوْمه
د ځینو خلکو مې هنر راخستے

هغه د قسده به په بام ښکاره شوه
ماسره تول کلي پړې شر راخستے

قات دے فاقه ده نور به څهٔ خرڅوي
یو چا بې وسه د کور ور راخستے

اوګوره غم ته دې ورغاړې وتم
اوګوره سر باندې مې غر راخستے

وئیل ئې ورځ دوه کښې به مړ شي صاحب
د چا د خلې نه مې خبر راخستے

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

په دغه لار کښې مې څو ورځې او څو شپې کـــړې دي
ستا انتظار کښې مې پــه ځان سمې نخـــرې کـــړې دي

یقین مې نهٔ شي چې رضا بـــه شي او خوا لـــه راشي
دے کافر یار باندې مې څو ځلـــه جـرګـــې کـــړې دي

نهٔ خو چا شتهٔ کړو نهٔ ئې په څهٔ کښې کړو حساب ملګرو
بس خو هـــر چا راباندې تشې تجـــرې کـــړې دي

خبر دے کهٔ اوس ئې د هجران په اوور کښې سوزمه زهٔ
د وصال وخت کښې مې بلها بلهـــا مـــزې کـــړې دي

والله چـــې زهٔ خـــو ئې د لادو بـــادو اووېستمــه
صاحبـــه ستا مینې پـــه ما باندې کانـــې کـــړې دي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ستا چې په دومره دېـــره مینه کښې گیلــه وي زما
خفـــه پرې نـــهٔ یمـــه بس دا به نصیبـــه وي زما

پـــه زړهٔ مې بس دغـــه ارمان دے هم په دې پایمـــه
چې توره شپـــه وي او جانان پروت پـه سینه وي زما

څوک به ترې څنگـه خپل روزگار اوکړي بلا دې واخلم
غم دې راځي او پـــه مـــودو مـــودو میلمـــه وي زما

کـــهٔ چرې ستا د قدم خاورې هم نصیب شي راتـــه
بس په دې تول ژوند کښې به دغـــه سرمایـــه وي زما

په کومه شپه چې زهٔ یارانو په جومات کښې نـــهٔ یم
هغـــه یو شپـــه بـــه یقیناً پـــه مېخانـــه وي زما

نن ستا په یاد کښې مې په جام په لپـــو دواړو څکلي
نن ستا د لاســـه بـــه بیا جـــوړه تماشـــه وي زما

کـــهٔ چرې بیا راتلې پخپلو کـــړو خپېمانـــه شولې
دوه گـــزه زمکـــه یو دیـــوه بـــه نښانـــه وي زما

ستا د یـــوې یـــوې خبـــرې بـــه جواب راوړمـــه
صاحبـــه بیا کـــهٔ چـــرې تاسو کـــره شپـــه وي زما

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم رياض قرار لري استوګنه په سردهېرو ستېشن کورونه ضلع اشنغر کښې کوي ادبي تړون د " اولسي ادبي سنګر سردهېرو اشنغر " سره ساتي۔

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د ژونـــد په تېـرؤلـــو پښېمانـــــه یو سړے دے
خفـــه لکـــــه زما غوندې د ځانــــه یو سړے دے

د لوږې نـــه مړ کېږي د خوراک ئې هیخ ځـۀ نشته
ستا چم کښې تۀ خبر ئې دلته خانــه یو سړے دے

یو وخت مې ترې والله کـــۀ هم بغېر زندګي کېږي
سم ګران په ما قسم چې د اسمانـــه یو سړے دے

په پته نـــــۀ پوهېـږم چې په څۀ خبره جنګ دے
چا لار کښې رانیـــولې د ګریوانـــــه یو سړے دے

د صبـــر پــــه مـری بانـــدې مې تـــول عمر تړلې
تعویـــز غوندې په زړۀ مې اویزانـــه یو سړے دے

قــــراره د دې خلکـــــو د پېغور لــه دغـه ویـرې
پـه غبېږ کښې مې پټ کړے له جهانه یو سړے دے

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

څــهٔ به سپرلے څـــهٔ به ګلونه څـــهٔ به رنګ واخلي
چې یوه خـــاوره د کال دولس میاشتې جنګ واخلي

هغـهٔ له بیا مسافرۍ کښې ژونـد خوند چرته ورکئي
چې څوک په سپین مروند خوندونـه د پالنګ واخلي

شمعې لږ پام کــوه لمبــه دې پــه قابو کښې ساتــه
هسې نـــه ستا د لاســـه اور چـرتـــه پتنګ واخلي

هغې خو تول عمــر زما سیــوري پـه کانـو ویشتي
هغــه بـــه اوس زما د لاس نـــه ګلاب څنګ واخلي

ستا د سرو شونډو مسکا ځان تـه چې رایاده کړمه
وینــه مې سمه په تـوپـونـو شي غورځنګ واخلي

د ژونـــد مثال مې اوس قراره څـــهٔ په دا رنګې دے
لکـه پـــه زمکـه پـرتـــه اوسپنـه چې ذنـګ واخلي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

زۀ دې حالتــو داسې یوړم خوارو ځار پــه خلــهٔ کښې
لکه چې ژونـد وي چا تېر کړې د ښامار پــه خلــهٔ کښې

تــهٔ چې ستم خومـره کـؤلې شې پـه ما ئې اوکـــړه
زما به تاتـه چرتـــه نـــه راځي انـکار پـــه خلـــهٔ کښې

چې کوم ســري زما د ژونـــد بـــه دعاګانې غوښتې
اوس همیشه وي د هغه ســري ازار پـــه خلــهٔ کښې

کهٔ د خپل مرګ نــه ویرېدلو نـو رښتیا بـه ئې نـهٔ وې
منصور به هیڅ کله بیا نهٔ خندل د دار پـــه خلـــهٔ کښې

د سپین رخسار سره دې سرې شونډې څهٔ داسې ښکاري
لکـه چـه چرتـــه چا نیولې وي انار پـــه خلـــهٔ کښې

سحـــر ماښام ئې سمــه ځان لـــه وظیفـه نیـولې
اوس ستا نامه کله هر وخت وي د قرار پـه خلــهٔ کښې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

د وینې بوی ترېنه راځي که قیمتي جامې دي
په وینو سرې دلته اغوستې یو سرې جامې دي

زمونږ د کلي خان د خېل دولت زکواة ویستې دے
زما بچو له ئې راوړي خېراتي جامې دي

پس له هغې نه د ګلاب پانې په جېب کښې ساتم
چې ستا په غاړه مې لیدلې ګلابي جامې دي

په هر طرف شینکي شینکي ده ښکلاګانې ښکاري
دا ځل هم سم ئې بدل کړې پسرلي جامې دي

څوک دې په دې غاوره کېږي نه هر څۀ پاتې دي
هر څوک دا وائي د دنیا جامې عارضي جامې دي

د ستړي ژوند درته قراره بس خو څۀ به وایم
د غریبۍ نه تورې کړې مې لوګي جامې دي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

دهوکــــه دې کړم پــــه نوم د مسلمان سپینه جامه کښې
مرتــد وې تـــهٔ منحوس وې د ایمان سپینه جامه کښې

دا نن چې پـــه قمیص کښې پېـــونـــدونـــه لـــړئي ژاړي
دهٔ هم چــــړې تېـــر کـــــړې و دوران سپینه جامه کښې

چې ستا په دغــــــه سپین لباس مې سره وینـــه لیدلې
ډېر بدي راته ښکاري اوس خپل ځان سپینه جامه کښې

څوک وبــــه کـــــړي عمــــر غونـــدې تپوس د یتمانو
څوک وبـــه کـړي بلال غونـدې اذان سپینه جامه کښې

د کوم جــــــرم بــــدل دې تــــرېـنـــه واخستو ظالمــــه
په څـــهٔ گناه دې مړهٔ کـــړل انسانان سپینه جامه کښې

پښتون بــــه ترقي تـــر مرکـــه اونـــهٔ کـــړي قـــراره
همېش دې دوي وژلـــې خپـل کاروان سپینه جامه کښې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم عبدالصبور حسېن لري استوګنه په ګلبهار
نمبر ۲ سټېشن چارسده کښې کوي ادبي تړون د
" ستي جان پښتو ادبي ټولنې " سره ساتي۔

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

خپل پاک تحریک کښې ډوډي خلاسو ته بلنه کـوي
تـــرس خو به خامخا د دهٔ د فکــــر ستنه کـــوي

زهٔ ورلـــه څومـــره په خوږه مینه سوغات ورکړمه
خو د اشنا ظلـــم تـــه گـــوره چې مننه کـــوي

دا زما ورونــــه بـــه د مور مې څـــهٔ عزت وساتي
دا زما ورونـــــه چې پخپلـــه ترې لوټنـه کـــوي

دے د غفلت پـــهٔ خوب اودهٔ بدنـــامـــوي حاکمان
اولس مې خپله باندې خپلـــه حق وهنـــه کـــوي

مغــــرورو جونـــو لـــه مې دغه سزا خوښه ده چې
ســـړے وادهٔ ئې کړي او کال په پړې بنه کـــوي

دغـــــه چې وائـــي چې زما جسم زما مـــــرضي ده
تاسو گواه اوسئ چینجي بـــه ئې سرمنه کـــوي

دغـــه سړي له خو تـهٔ خدايه څهٔ روزگار ورکړې نو
دے به تر څـــو د خلکـو بې ضائع غندنـــه کـــوي

دښمن چې رب ته پرېږدي بيا ئې تتر نـهٔ يخېږي
حسين په ځان به وي چې رب ئې ترې پوښتنه کوي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ما لیوني ته په اقرار ورته ځان بدي ښکاري
دا ښځ ساده ده چې په یار ورته ځان بدي ښکاري

د پښتنو زلمو په دې بدبختۍ خه وایم
تعلیم ئې هم نشته په کار ورته ځان بدي ښکاري

دا به ده خپل ښائست توهین کني چې نه ئې کوي
یو لیونی ده په سینګار ورته ځان بدي ښکاري

په ګل ځوانۍ پوې نه شي پلار هم د بچي د غمه
بچې زلمې شي نو په پلار ورته ځان بدي ښکاري

زما بې حسه قام د فن نه خو خوندونه اخلي
خو د فنکار سره په لار ورته ځان بدي ښکاري

حسین خو هر ښکلې خوشحال ساتي او زړه ورکوي
اخر پښتون دے په انکار ورته ځان بدي ښکاري

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

پیمانه رب ستاسو نظام لــه کــړه څکــه کړلــه
پښتنو تاسو عقیــده پـه پــولــه زمکــه کړلــه

د خپل وجود د هر انــدامــه مې ازار واخستو
یـــوه ظالمـــه مې د خپل زړګي ملکــه کړلـــه

پښتانهٔ هغــه ایمل خان دریا خان نــهٔ پیژني
چا چې هم مونږه پښتنو له شملــه لکــه کړلــه

انګریـــز پسند به دې هم هلته پیـــدا کړې وو نو
پښتنه خاوره دې پرې خدایه هسې سپکه کړله

لکه یزید د وخت ګزار بیا هم دانــه وانــه کړم
لکه حسېن کهٔ مې سینه ورته ښهٔ کلکــه کړلــه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

چې کور ته راشم بچي جېب ښځه مې ترخ ته ګوري
دا خو يو مور ده چې راتلـــو سره مې مخ ته ګوري

چې خپل بچے دې د مکتب پــه لـور بوتلـے نه دے
اوس خو بــه خامخا د جهل ســور دوزخ تـه ګـوري

دؤس د پېغلـو د عــزت هــدو پـرواه نـــهٔ ساتي
په حوَسي نظـــر د خپل وجـــود خاربښ تـه ګـوري

دا چې سرونـــه بائېلي دا خلک کـم عقـل نـــهٔ دي
دوي ازادي غواړي دوي خپل راتلونکي پخ تـه ګـوري

ستا او زما يـــو ځاۓ کېدل داسې ګنمـــه يـــاره
د غـــر د سره چې په زمکــه څوک مولخ تــه ګـوري

حسېنـــه داسې بـــه نـــرۍ کښې بلها امـــن راشي
انسان کهٔ ځان پشان د بل چا درد او سخ تـــه ګـوري

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم نجیب الله نجیب لري استوګنه په جرندو کلي
سارو شاه ضلع مردان کښې کوي ادبي تړون د "
فضل ادبي سنګر درګۍ اشنغر" سره ساتي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ستا د یادونـــو دا پېـــریان سېزمـه
ژوند ته مې نهٔ پرېږدي ارمان سېزمـه

ستا انتظـار کښې مې بېللـے نظـــر
ځکـــه دې یاره تصـویـران سېزمه

بس دې درځمـــه خپل وطن تـه یاره
ځان به تر څو په دې هجـران سېزمه

ستا د یـارۍ پـــه دې بـدنامــه لاره
نښې بـــه تـــولې د کاروان سېزمه

کـــهٔ زما نـــهٔ شولې نجیبـــه واوره
ځان به ښکاره پـــه دې جهان سېزمه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ما تـــول عمـــر لـــه کـــړې دې تاوان پـــه محبت کښې
نو څنګـــــه بـــــه مې نـــهٔ مني جانان پـــه محبت کښې

ښې ډېرې روپۍ واخلـــــه چې ابـۍ دې پـړې رضا شي
دې تـل کـــړې پـــه ما غلط ګمـــــان پـــه محبت کښې

تــــهٔ یو ځلې پــــه مینه غــږ خو راکــــره نو بیا ګوره
راخور بـــه کړم په تا بانــــدې اسمان پــــه محبت کښې

زمــــــا د بـــې وسۍ خبـــــره لاړه ډنـــدوره شــــــوه
مــــدام چې مې شلېـــدلې وې ګرېوان په محبت کښې

نن ښـــهٔ مې پـــه دې دواړه مخـــه ښکل کـــــره لېونیـــه
تا ډېـــــر کـــــړې لـــــه دې ورځې ارمان په محبت کښې

د مینـې کلیمـــــه مې زمـزمـــــه کـرلـــــه نجیبـــــه
بس تېر مې کړو په سرو شوندو ایمان پـــه محبت کښې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

بدرنګه راته مــهٔ وایــه بــدرنګــه لېونیــه
دا زړهٔ مې درنه تور نهٔ شي خوش رنګــه لېونیــه

د یو بل دې جدا کړلـو د یو بل پــه کار نــهٔ شو
تر څو به زمونږ زړونو کښې ئې ذنګــه لېونیــه

یو ځل خو به د امن څادر خور شي په دې سیمه
څــهٔ تول عمر به نــهٔ ئې دلته جنګــه لېونیــه

زما د قــد قامت تپوس د هیچانــه ونــهٔ کړے
ښکارېـږمــه همځولـو کښې زهٔ دنګــه لېونیــه

نجیبــه لېونیــه سترګې مــهٔ اړوه زمـا نــه
ویــرېــږم دې د سترګو د غورځنګــه لېونیــه

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ځنګه چې پرېم کښې دغه دواړه تصويرونه بند دي
داسې مې زړهٔ کښې د مودونه ارمانونه بند دي

نن مې د زړهٔ په درشل راشه څو خبرې اوکړه
بلها موده وشوه زمونږه سلامونه بند دي

دغه مالي خو چې بيخي سرے سنسار کړي داسې
له دهٔ د لاسه په چمن کښې سرهٔ ګلونه بند دي

د ډېره غمه د خپل غم اظهار کولې نهٔ شم
د ډېره غمه مې د زړهٔ همه رګونه بند دي

هغوي مزې وکړې د يو بل نه ګلونه اخلي
زمونږ ترمينځه خو د تلو راتلو روٚنه بند دي

نجيبه ستا د محبت قيصه به داسې نهٔ وه
خو د ملا سره د مينې تعويزونه بند دي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

د ژونـــدون هــر یو ارمان ئې رانه یوړو
مــرګ چې راغـے نــو جانان ئې رانه یوړو

ستا د یـــاد وریځې داسې راخـورې شوې
د زړګـي د کـــور اسمـــان ئې رانه یوړو

د یو داسې ځنــاور سـره پـه شـر وم
ســر مې بچ کړو خو ایمان ئې رانه یوړو

خړ سېلاب راپسې شوې و پـه خوب کښې
زۀ ئې پرېښـــودم خو ځان ئې رانه یوړو

زۀ د مینې لېونتوب تـه حق حـېران شـوم
نوم ئې راکــړو خو ګرېـوان ئې رانه یـوړو

د اشنا د راتــلـو زېـرے ربـــار راوړو
خوشحالي شولــه خفګان ئې رانه یوړو

نـور منت د مالیار مـــۀ کـوه نجیبــه
بس سپـرلے راغـے خـــزان ئې رانه یوړو

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

" پېژندګلو "

نوم رضوان فدا لري استوګنه په خطاب کلي

ضلع نوښار کښې کوي ادبي تړون د نیلاب پښتو

ادبي جرګه رشکۍ " سره ساتي

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

اوښکو سلګو بانـدې تېروتې یمـه
ستا په وعـدو بانـدې تېروتې یمـه

نـه نـه زهٔ تـول یاران نـران لـرمه
په دې یو څـو بانـدې تېروتې یـمـه

ښځي پښتو پـګښې د سره نـهٔ وه
زهٔ ئې پټکـو بانـدې تـېـروتې یمـه

څهٔ ئې د سترګـو پـه چل اوغُلېـدم
څـهٔ ئې ښو بانـدې تـېـروتې یمـه

ما وې منـې دي د کابـل خو نـهٔ دي
پـه اننګـو بانـدې تـېـروتې یـمـه

چې ئې دعـوې د وروروليۍ کـولې
تل پـه هغـو بانـدې تېروتې یمـه

هـره مـزه مې د ژونـدون بېـللې
ستا پـه نخـرو بانـدې تېروتې یمـه

رضوانـه نشتـه هغه پـت او پښتـو
پـه پښتـنـو بانـدې تـېـروتې یمـه

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

ببـر وېښتهٔ څيرې کرېوان پښې ابلې پښې روان و
نـن مې لـيـدلــو يـو انسان پښې ابلې پښې روان و

هغـه چې وېل بـه ئې د سـر د پـاســـه سر نهٔ منم
هغـــه مــغــروره مسلمان پښې ابلې پښې روان و

دغـه چې مونـږه د انګرېز د غـلامۍ نــه خـلاص يو
ازغـــو د پـاســـه باچا خان پښې ابلې پښې روان و

يـخــه سيلۍ پــه شرک بـاران و تـکه توره شپه وه
څـــوک مسافـــر و پرېشان پښې ابلې پښې روان و

خوب کښې مې څهٔ اوليدل وايم چې بيا بيا ئې وينم
حسين منظـــر و تــول جهان پښې ابلې پښې روان و

هــغـــه د پلار د سترګـو تـور د مور د زړهٔ ټـکور نن
هغـــه عادت پـــه ځار قربان پښې ابلې پښې روان و

خفـــه په دې شوم چې په دې حال کښې مې اوليدلو
ژړا پـــه دې راغلـــه رضـوان پښې ابلې پښې روان و

www.pukhto.net

Scanned with CamScanner

غزل

ما د دیــــدن خـــمار تــه چــرته پرېږدي
دا بې وسي مــې ښــار ته چــرته پرېــږدي

کـــــــرانې دا خـلک نـفرتونـه شـیندي
مـــــونږه د مینې کار تـــه چــرته پرېږدي

وېم چې ښائست دې یو په دوه کړمه خو
حــالات مې ستا سینګار ته چــرته پرېږدي

زمـــا نـــه وړانـــدې لـــکه غــر ولاړ وي
یـــاران مې ما ګـــزار ته چـــرته پرېـــږدي

ویــمه چې عــمر لــه شم ســتا رضوانــه
پښتو مې خپل اختیار ته چرتـه پرېـــږدي

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

غلې شوه څـهٔ ئې اونـهٔ وې په خلـهٔ باندې
خدائ خبر چې څـهٔ ئې وو په زړهٔ باندې

وې ئې پـوره لـس ورځې ئې اوشـولـې
کـرښې ئې راښکـې پـه دېوالـهٔ باندې

اے رېبـاره ورشـه ترېنـه اوپوښتـه
مانـه خفـه شـوې ده پـه څـهٔ باندې

لس نشتـه ورې خـور تـه بنکـري ورم
خبـر دې کاکا رائـې کـره اتـهٔ باندې

جـور به شي دا زخـم دومره نـهٔ دے خو
يار کـهٔ ئې کـنـدي په خپل وېښتـهٔ باندې

اوس ترېنه جومات کښې هم خلاصېږو نه
وژني مو پرېږدي مـو نـه مانځـهٔ باندې

اے همـزولـو نـوم ئې دے رضوان فـدا
زهٔ مئينـه شـوې يـم هـغـهٔ باندې

www.pukhto.net
Scanned with CamScanner

غزل

مونــږ مئينان تـل پــه بلــه وارووي
زلفې چې ول ول پــه بلــه وارووي

خنګــه به ترې سترګې بلخــوا واړوم
يار چې تـور اوربـل پــه بلــه وارووي

څوک مو پېښور ودې ته نــهٔ پرېږدي
څوک رالــه کابـل پــه بلــه وارووي

دا مې حُسن دار يار نــه حيا کـــوي
مخ چې تـرېنــه ګل پــه بلــه وارووي

ځار دې د غـزل غـزل خواني نــه شم
رنــګ مې د غـــزل پــه بلــه وارووي

خــه رضـوان فــدا لېونے پــېژنــې
کلے بـه يــو ځـل پــه بلــه وارووي

Scanned with CamScanner

د کتاب د لوستلو

ډېره مينه او مننه

Scanned with CamScanner